

**"Κουβαλάμε έναν καινούριο κόσμο στις καρδιές μας
και αυτός ο κόσμος μεγαλώνει αυτή τη στιγμή"**



Ανακοίνωση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης για τον νέο νόμο για τα «Ελεύθερα Πανεπιστήμια» και την επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

Η επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων μέσω της παράκαμψης του άρθρου 16 του συντάγματος αποτελεί δομικό στοιχείο των κρατικών πολιτικών αναδιάρθρωσης των αποκλεισμών και της καταστολής και μαζί με τη διαρκή επίθεση στον κοινωνικό χαρακτήρα του ασύλου στοχεύει ευθέως στον δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης, όπως επίσης στοχεύει και στη νεολαία που τα τελευταία 50 χρόνια, από την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973 μέχρι σήμερα, έχει μετατρέψει τα σχολεία και τα πανεπιστήμια σε χώρους συλλογικής πολιτικοποίησης, ριζοσπαστικοποίησης και κοινωνικής ανταρσίας. Μέσα από αυτή τη μεταρρύθμιση αναδεικνύεται ευκρινέστερα η ουσία συνολικά των αντικοινωνικών αναδιαρθρώσεων που είναι από τη μία η συνεχής αύξηση των ποσοστών της βίας του κράτους και των αφεντικών σε βάρος της κοινωνικής και ταξικής βάσης και από την άλλη το τσάκισμα των συλλογικών αντιστάσεων, η τρομοκράτηση και η πειθάρχηση της κοινωνίας για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Ο νέος νόμος για τα «Ελεύθερα Πανεπιστήμια» που φέρνει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έρχεται να επισφραγίσει την απόλυτη εμπορευματοποίηση της παιδείας, αφού η κατοχύρωση των ιδιωτικών ιδρυμάτων – ακόμα και ως παραρτήματα δήθεν μεγάλων ιδρυμάτων του εξωτερικού, στον βασικό κορμό της παρεχόμενης εκπαίδευσης επικυρώνει την ιδιωτικοποίηση ακόμη ενός δημοσίου αγαθού και συνάμα συνηγορεί προς τη συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 16. Το βασικό ζήτημα αλλά και η πρώτη έκφανση εμπορευματοποίησης της γνώσης και συνεπώς της παιδείας είναι η ίδια η μετατροπή της σε μετρήσιμο

αγαθό και κατ' επέκταση σε εμπόρευμα, μέσω των ECTS. Ήδη από το 2019, με την εξίσωση των πτυχίων των ιδιωτικών κολλεγίων με αυτών των ΑΕΙ, προμοδοτείται η ιδιωτική εκπαίδευση, μειώνοντας την αξία του ενιαίου πτυχίου των δημοσίων πανεπιστημίων. Ακολουθούν οι αξιολογήσεις των ιδρυμάτων, που σκοπό έχουν την ελαχιστοποίηση της χρηματοδότησης και εν τέλει τη συγχώνευση ή το κλείσιμο πανεπιστημιακών τμημάτων στην επαρχία. Ταυτόχρονα κρίνεται απαραίτητη η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και η εγκαθίδρυση μέτρων όπως η ΕΒΕ για τη μείωση των εισακτέων. Έπειτα, η απόσπαση της παιδαγωγικής επάρκειας από τις καθηγητικές σχολές, οι απλήρωτες πρακτικές και τα επιπλέον προγράμματα κατάρτισης και δια βίου μάθησης (ΚΕΔΙΒΙΜ), θεσπίζουν ένα πρόγραμμα σπουδών, που θα διασπά το ενιαίο πτυχίο και θα αποσπά βασικά επαγγελματικά δικαιώματα από αυτό, μη δίνοντας επαγγελματική προοπτική στους νέους εργαζόμενους. Ταυτόχρονα, στις καλλιτεχνικές σχολές υπεγράφη το ΠΔ85, σύμφωνα με το οποίο, το πτυχίο όλων των δημόσιων, ημι-δημόσιων και ιδιωτικών καλλιτεχνικών σχολών εξισώνεται με το απολυτήριο λυκείου και στερεί τη δυνατότητα μετεκπαίδευσης, σκιαγραφώντας τον μελλοντικό εργαζόμενο στον χώρο των τεχνών ως ανείδικετο εργάτη.

Όλα τα παραπάνω είναι εκφάνσεις της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, οι οποίες σε συνδυασμό με την καταστολή, την κατάργηση του ασύλου και την εντατικοποίηση, υφαίνουν τη συνολική αλλαγή στην παιδεία από τις προσχολικές ηλικίες μέχρι την τριτοβάθμια αλλά και όλες τις συνέ-

συνέχεια από τη σελίδα 1

πειες που έχει αυτό τόσο για τους ίδιους τους συμμετέχοντες στην εκπαιδευτική διαδικασία (μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί και ερευνητές) αλλά και για τις εργασιακές σχέσεις που δομούνται εντός και εκτός εκπαίδευσης. Είναι σαφές πως οι δύο χώροι αυτοί είναι αλληλένδετοι καθώς οι αλλαγές στον έναν επηρεάζουν και τον άλλον, από την εντατικοποίηση των σπουδών, την απειλή των διαγραφών και των πειθαρχικών μέχρι τις εργασιακές συνθήκες της αβεβαιότητας που οξύνονται με βάση τους νόμους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη με την κατάργηση του οκταώρου, την ποινικοποίηση των απεργιακών κινητοποιήσεων και την συμμετοχή στα σωματεία, την απελευθέρωση των απολύσεων. Με τον ίδιο τρόπο, μέσα από τη θέσπιση διαφορετικών πτυχίων επιπέδου και γνώσεων στην αγορά εργασίας, μπαίνουν περισσότερο εμπόδια στις εργατικές διεκδικήσεις, από την επερχόμενη συμπίεση των μισθών στους εργαζόμενους στην έρευνα, μέχρι τις προσπάθειες για κατοχύρωση συλλογικής σύμβασης εργασίας σε πολλούς κλάδους.

Η συνολική κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης όλων των μέχρι πρότινος δημοσίων αγαθών είναι αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής του σάπιου εξουσιαστικού συστήματος του κράτους και του κεφαλαίου. Τα αποτελέσματα της στρατηγικής αυτής φάνηκαν με πιο τρανταχτό παράδειγμα τη μαζική κρατική δολοφονία στα Τέμπη. Μιλάμε δηλαδή για την ουσία της κρατικής ανακοινωνικής πολιτικής που εκτείνεται από την επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση της δημόσιας υγείας και τους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας, μέχρι τις εκκενώσεις καταλήψεων, την κρατική καταστολή και τις

δολοφονίες από μπάτσους. Δηλαδή, την πλήρη λεπλάσια της ζωής της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας στον βωμό της εξουσίας, του ελέγχου και του κέρδους των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών.

Απέναντι στη διεύρυνση των ταξικών φραγμών στην εκπαίδευση, ενάντια στην κρατική βία και πειθάρχηση στο κοινωνικό σώμα των φοιτητών και της νεολαίας, αυτός ο αγώνας πρέπει να δοθεί και να κερδίσει, εξηγώντας γιατί όχι μόνο η Παιδεία αλλά και το κίνημα για την υπεράσπιση της από τα ύχια του ολοκληρωτισμού αποτελεί ζήτημα για ολόκληρη την κοινωνία για τους εκμεταλλεζόμενους και τους καταπιεσμένους. Το κράτος και η νεοφιλεύθερη/ακροδεξιά διαχείριση σχεδιάζουν με πνεύμα ακραιφνούς ρεβανσισμού την αποσυγκρότηση της αγωνιστικής κληρονομιάς που άφησαν δεκαετίες κοινωνικών και νεολογιστικών διεκδικήσεων. Από το Πολυτεχνείο του 1973, όταν οι φοιτητές ανέδειξαν πως μπορεί μια χούφτα ανθρώπων να πυροδοτήσει το αδύνατο, στις πρώτες καταλήψεις του 1979 που ανάγκασαν τον εθνάρχη να ακυρώσει τον νόμο 815/1978, τις μαθητικές καταλήψεις του 1990-1991 και τη δολοφονία του καθηγητή Ν. Τεμπονέρα στην Πάτρα από οννεδίτες, το κίνημα των αδιόριστων εκπαιδευτικών του 1997 και τον μαθητικό ξεσπικισμό του 1998 που έβαλαν σημαντικά αναχώματα στους σχεδιασμούς των νεοφιλελεύθερων και των «εκσυγχρονιστών» μέχρι το τεράστιο κίνημα του 2006-2007 που απέτρεψε την αναθεώρηση του άρθρου 16 και τα οδοφράγματα, τα κατελημμένα σχολεία και σχολές στην κοινωνική και ταξική εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 που τάρραξε συθέμελα το σύστημα εξουσίας οι συλλογικοί και μαχητικοί

αγώνες της νεολαίας ήταν, είναι και μπορούν να γίνουν ξανά επικίνδυνοι. Με καταλήψεις σχολών για την επανοικειοποίηση του δημόσιου χώρου, του κοινωνικού πεδίου, με μαζικές διαδικασίες για την πραγματική εμπλοκή όλων των φοιτητών στις αποφάσεις των συλλόγων αυτοοργανωμένα και ακηδεμόνευτα από κομματικές εξαρτήσεις και μεσολαβήσεις, με κοινωνική απεύθυνση και μαχητικό χαρακτήρα για να σπάσουν οι απαγορεύσεις που στοχεύουν στη διάλυση συνολικά του κινήματος για να ανοίξει ξανά ο δρόμος της ανυπότακτης αντίστασης, των ταξικών αγώνων, της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Υπερασπιζόμαστε σήμερα, τον δημόσιο χαρακτήρα όλων των κοινωνικών αγαθών και τη δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης για όλους, έχοντας τα μάτια στραμμένα στην αυριανή αυτοδιευθυνόμενη και χειραφετημένη κοινωνία για την οποία παλεύουμε «Από τον καθένα σύμφωνα με τις ικανότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του».

ΑΠΕΡΓΙΕΣ – ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ – ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!
Υγεία, Παιδεία, Τροφή, Στέγαση

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση |
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Ο αγώνας των φοιτητών, μαθητών, εκπαιδευτικών είναι και δικός μας!

Ένας από τους προπομπούς της κατάργησης εξουσιαστικά του Άρθρου 16 ήταν το ΠΔ 85/2022 που θεσμοποίησε το "απόφοιτος κολεγίου + 1 χρόνο μάστερ στο ίδιο κολέγιο = ΠΕ" (επαγγελματική κατηγορία πανεπιστημιακής εκπαίδευσης). Ακριβώς έναν χρόνο πριν, η κάθετη υποβάθμιση των σπουδών, των εργασιακών δικαιωμάτων, των ζώων μας, πυροδότησε την αντίσταση χιλιάδων καλλιτεχνών και ευρύτερα ταξικά ηττημένων κοινωνικών κομματιών, που ανταποκρίθηκαν στο ορμητικό κάλεσμα σε αγώνα διαρκείας από τους σπουδαστές Δραματικής Τέχνης.

Σήμερα, το αυθαίρετο, κερδοσκοπικό και αντισυνταγματικό βάπτισμα των κολεγίων ως "πανεπιστήμια" βρίσκει και πάλι πλήθος αγωνιζόμενων στον δρόμο. Φοιτητές, μαθητές, εκπαιδευτικοί και αλληλέγγυος κόσμος της βάσης εναντιώνονται, στην πράξη, στα αντικοινωνικά σχέδια Κράτους και Κεφαλαίου, με συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις, σε ολόκληρη τη

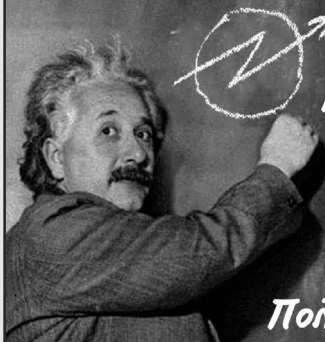
χώρα, οι οποίες γίνονται ολοένα και πιο επίμονες στην παρόδο των τελευταίων εβδομάδων. Αυτό το πλάτισμα του αγώνα, και την αλληλεγγύη προς τους φοιτητές και μαθητές από γονείς, δασκάλους, εκπαιδευτικούς, καθηγητές, εργαζόμενους θέλει διακαώς να χτυπήσει ο μηχανισμός της κυριαρχίας είτε μέσω των θεσμικών απειλών ή και μέσω της μιντιακής κατακραυγής των αγωνιζόμενων.

Η απόφαση της Συνόδου των Πρυτάνεων που δίνει το σήμα για ψηφιακές εξετάσεις στις υπό κατάληψη σχολές, όπως και η τιμωρητική κυβερνητική οδηγία για τηλεκατάρτιση στα υπο κατάληψη σχολεία, που τάχα απαντούν στην αγωνία είτε να μη χαθεί το εξάμηνο στις σχολές είτε διδακτικές ώρες στα σχολεία, περιφρονούν και επιχειρούν να κάμψουν τον ύστατο και πολύτιμο αγώνα που δίνεται για να μη χαθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της ανώτατης εκπαίδευσης.

Αυτός ο αγώνας είναι και δικός μας! Πατί ο εχθρός μας είναι κοινός. Πατί την ίδια στιγμή

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!



Υγεία

Παιδεία

Στέγη

Τροφή

Τέχνη

Πολιτισμός

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ-ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ-ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις φοιτητών-μαθητών-εκπαιδευτικών

Ελευθεριακή πρωτοβουλία καλλιτεχνών

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στις 29 Γενάρη έξω απο το υπ. δικαιοσύνης ενάντια στις κρατικές απειλές για διενέργεια κατεπείγουσας εισαγγελικής έρευνας σε βάρος των φοιτητικών καταλήψεων.

Τις τελευταίες εβδομάδες το φοιτητικό κίνημα βγαίνει μαχητικά στους δρόμους ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, που φερνει η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ, με καταλήψεις σχεδόν σε όλες τις σχολες της Ελλάδας. Το κράτος μην μπορώντας να ανακόψει τις αντιστάσεις των φοιτητών στο επικείμενο νομοσχέδιο επιλέγει την τρομοκρατία και την καταστολή ενάντια στο αγωνιζόμενο υποκείμενο. Αφού πρώτα έχει δημιουργήσει κλίμα εκφοβισμού με απειλές για χαμένες εξεταστικές τώρα παίρνει την απόφαση να διενεργηθεί κατεπείγουσα εισαγγελική έρευνα σε βάρος των καταλήψεων στα πανεπιστήμια. Απέναντι στην βία του κράτους δεν φοβόμαστε αλλά οργιζόμαστε, δεν αποπροσανατολιζόμαστε αλλά οργανωνόμαστε. Δεν θα αφήσουμε στα χέρια του κράτους και του κεφαλαίου του χωρους μας που σπουδάζουμε, μαχόμαστε, ζούμε.



Την Τετάρτη 17 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκαν μικροφωνικές συγκεντρώσεις σε πρυτανείες ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, την αναθεώρηση του αρ. 16 και την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση στο σύνολό της σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο και Βόλο.

ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ
ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΡΕΙΕΣ - ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ - ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ



ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ, ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΜΑΖΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΠΕΜΠΤΗ 8/2 - 12:00 - ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητριών Quieta Movee
Φοιτητική Ομάδα Ρουβίκωνα
Αντιεξουσιαστική Πρωτοβουλία Φοιτητριών/τριών ΠΚ Αρι Νερε

Αναρχική Φοιτητική Συλλογικότητα Kuro Siwo
Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητριών/τριών Αθήνας
Τέτανα - Αναρχική Φοιτητική Συνέλευση Βόλου

που τα πτυχία των σπουδών στις παραστατικές τέχνες ισοβαθούν με απολυτήρια λυκείου, τα πτυχία πανεπιστημιακού επιπέδου εξαρτώνται απο την αγοραστική δυνατότητα του πελατειοκού δυναμικού των κολεγιών. Γιατί η αποψίλωση του δημόσιου χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ανεξαρτίτως της κατεύθυνσης σπουδών, αν δεν συναντήσει φραγμό από τα κάτω, θα οδηγήσει σε «Πανεπιστήμια» μόνο για τους λίγους, τους έχοντες.

Η Τέχνη και η Παιδεία δεν είναι βορά κρατικών σκοπιμοτήτων και ιδιωτικών συμφερόντων. Είναι κοινωνικές ανάγκες που οφείλουμε να τις υπερασπιζόμαστε.

Στεκόμαστε δίπλα σε όσους αγωνίζονται και υψώνουμε τη γροθιά μας σε αλληλεγγύη εκεί όπου η ελπίδα δεν αποτυπώνεται στις κάλπες της κοινοβουλευτικής δικτατορίας, αλλά στην ανυποχώρητη κοινωνική και ταξική αντίσταση.

Εναν χρόνο πριν η θέση των ανθρώπων της Τέχνης, είτε από τον χώρο της σπουδής είτε απο τον χωρο της εργασίας ήταν στον δρόμο. Σήμερα, η θέση μας είναι και πάλι εκεί, πλάι σε φοιτητριες/ες, μαθητές/ριες, εκπαιδευτικούς, στον αγώνα ενάντια στην κατάργηση του άρθρου

16, ενάντια στην πάγια κυβερνητική ατζέντα της εντεινόμενης υποβάθμισης της σπουδής και των ζωών μας.

Ο αγώνας για εναν κόσμο ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης, περνάει μέσα από το γκρέμισμα των φραγμών ανάμεσα στους καταπιεσμένους. Δίχως να προσπερνούν. Αλλά να συναντιούνται. Και να στέκονται. Ο,τι κι αν έχουν μπροστά!

Αλληλεγγύη στις φοιτητικές και μαθητικές καταλήψεις!

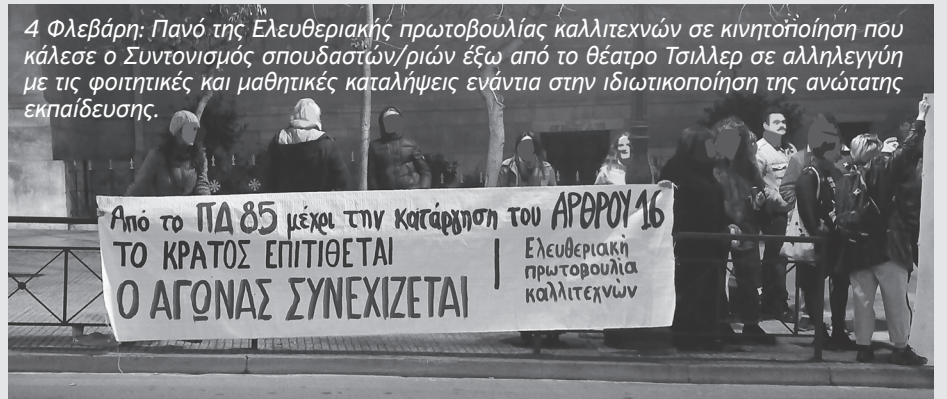
Ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την παράκαμψη του άρθρου 16!

Κατάργηση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής (ΕΒΕ)!

Όλα για όλους!

Υγεία - Παιδεία - Τροφή - Στέγη Τέχνη & Πολιτισμός

Ελευθεριακή πρωτοβουλία καλλιτεχνών





Ενημέρωση/Ανακοίνωση της Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere σχετικά με τις εξελίξεις του φοιτητικού κινήματος

Διανύοντας την τέταρτη εβδομάδα μαζικών γενικών συνελεύσεων και καταλήψεων, χθες, την Πέμπτη 1/2 βρεθήκαμε ξανά στο δρόμο, στηρίζοντας για άλλη μία φορά το μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων με αποφάσεις ανοιχτών πλαισίων. Την πορεία πλαισιώσαμε, για άλλη μια φορά, πλήθος φοιτητών, μαθητών με μπλοκ καταλήψεων, εκπαιδευτικών και εργαζομένων.

Και αυτήν την Πέμπτη έγινε φανερό, λοιπόν, πως το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνικής βάσης, το καταπιεσμένο κομμάτι του κοινωνικού ιστού που βρίσκεται μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια δήλωσε ρητά πως και στο πεδίο του δρόμου καλείται να υπερασπιστεί τη δημόσια και δωρεάν παιδεία με από τα κάτω διαδικασίες, ανοιχτά πλαίσια και μαζικές συντονιστικές επιτροπές. Επί της ουσίας, αυτήν την εβδομάδα ο κύκλος των αγωνιστικών διαδικασιών στο σύνολο του, όπως αυτός αποτυπώνεται είτε στο πεδίο του δρόμου είτε σε αυτό των κινηματικών διαδικασιών εντός των φοιτητικών συλλόγων ανέδειξε την βαρύνουσα σημασία των οριζόντιων διαδικασιών που εμπλέκουν άμεσα το σύνολο των φοιτητών/τριών δίχως τη διαμεσολάβηση, τη γραφειοκρατία και τον «κίνηματικό χουλιγκανισμό» άλλων δυνάμεων.

Επίσης, αυτήν την εβδομάδα συνεδρίασε η Σύνοδος των Πρυτάνεων η οποία σε πλήρη συστράτευση με το Υπουργείο Παιδείας και τις διατάξεις του έδωσε ενιαία κατεύθυνση στις Συγκλήτους όλων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της επικράτειας για την πραγματοποίηση ηλεκτρονικών εξεταστικών. Με τη σειρά της, η Σύγκλητος του ΑΠΘ αποφάσισε να συμπορευτεί και αυτή με την απόφαση της Συνόδου εξαγγέλλοντας το βράδυ της Τετάρτης, πως η εξεταστική θα δοθεί «κανονικά» και ηλεκτρονικά αίροντας, στην πραγματικότητα, τις αποφάσεις των φοιτητικών συλλόγων του ΑΠΘ για κατάληψη των τμημάτων και κατ' επέκταση για παύση της λειτουργίας τους.

Για τον λόγο αυτό το μεγαλύτερο κομμάτι της πορείας της Πέμπτης κατέληξε στο άσυλο, όπου με βάση τις αποφάσεις για κατάληψη Πρυτανείας των φοιτητικών συλλόγων Γεωλογίας και Ηλεκτρολόγων - Μηχανολόγων μηχανικών, φοιτητές και φοιτήτριες προχώρησαν σε κατάληψη του διοικητικού κτηρίου με βασικό αίτημα την άρση της απόφασης της Συγκλήτου του ΑΠΘ για ηλεκτρονικές εξεταστικές. Αντιλαμβανόμενοι την διεξαγωγή των τηλε-εξεταστικών ως άλλον έναν κατασταλακτικό μηχανισμό του κράτους με μοναδικό στόχο την αποουσιείωση των αγωνιζόμενων φοιτητών και την αποκλιμάκωση του αγώνα εν γένει, στηρίξαμε φυσικά και εμείς με τις δυνάμεις μας τη συγκεκριμένη κίνηση.

Στην πλέον κατελημμένη Πρυτανεία κρε-

μάστηκε γιγαντοπανό με κεντρικό σύνθημα «Οι εξεταστικές μπορούν να περιμένουν...το μέλλον μας όχι» και ακολούθησε Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων εντός της με τη συμμετοχή δεκάδων φοιτητικών συλλόγων και εκατοντάδων φοιτητών/τριών.

Ωστόσο, λίγη ώρα μετά την έναρξη του συντονιστικού, εν ώρα της διαδικασίας, δηλαδή, όπου οι σύλλογοι κατέθεταν πολιτικά σκεπτικά γύρω από τον αγώνα που δίνεται και την συμμετοχή τουλάχιστον 300 ατόμων, με αίτημα του προσωρινού μεταβατικού πρύτανη Αποστολου Αποστολίδη, εισέβαλλαν κάθε λογής αστυνομικές δυνάμεις (από ασφάλεια μέχρι ΜΑΤ και ΕΚΑΜ) πρώτα εντός του πανεπιστημιακού ασύλου και δεύτερον εντός της ίδιας της πρυτανείας όπου έμαχταν το κτήριο για κόσμο που μπορεί να είχε μείνει ακόμη εντός του. Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση ενάντια στην επέμβαση εκκένωσης ακριβώς δίπλα, όπου το σώμα των φοιτητών στήθηκε απέναντι από τους μπάτσους. Το αποτέλεσμα ήταν οι μπάτσοι να αποχωρήσουν από το σημείο, έπειτα από μισή ώρα, με τα μπλοκ των συλλόγων να τους ακολουθούν έως ότου εκδιωχθούν και οριοθετηθούν τελείως εκτός του πανεπιστημιακού ασύλου, υπερασπιζόμενοι τις μαζικές διαδικασίες, τις αποφάσεις, τις διαδηλώσεις και το φοιτητικό κίνημα στο σύνολο του. Έπειτα ακολούθησε Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων στη ΝΟΠΕ.

Το χθεσινό παράδειγμα αποτελεί τον δρόμο στον οποίο οφείλουμε να κινηθούμε. Να αντιταχθούμε πλήρως στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, να ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο τις διαδικασίες εντός των συλλόγων με οριζοντιότητα, να υπερασπιστούμε με κάθε μέσο το άσυλο αντιτεκόμενοι/ες απέναντι σε κάθε καταπάτησή του. Ουσιαστικά, να συνεχίσουμε αλλά και να κλιμακώσουμε τον αγώνα, να μην επιτρέψουμε τα κατασταλακτικά μέσα που εξαπολύει το κράτος, όπως οι ηλεκτρονικές εξεταστικές, οι μπράβοι των αντιδραστικών της κυβερνητικής παράταξης ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και οι εισαγγελικές παρεμβάσεις να σημαίνουν τίποτα μπροστά στο πραγματικό διακύβευμα, το οποίο δεν είναι άλλο από την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, υγείας, μεταφορών, σίτισης, στέγασης...εν ολίγοις το αληθινό επίδικο είναι να ζήσουμε τις ζωές που μας αξίζουν.

Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΟΧΙ

ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ



ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16

Ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση δεν μπορεί παρά να είναι κομμάτι του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Η αναδιάρθρωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας αποτελεί διαχρονικά μία κεντρική επιλογή του Κράτους και συνδέεται άρρηκτα με την αναδιάρθρωση των σχέσεων εργασίας αλλά και ευρύτερα με τη διαδικασία του κοινωνικού μετασχηματισμού. Από τον νόμο Γαβρόγλου το 2018 με την “άνωτατοποίηση” της τεχνολογικής εκπαίδευσης και τις συγχωνεύσεις τμημάτων, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου το 2019 ως κομμάτι της ευρύτερης αντιεξεγερτικής πολιτικής του Κράτους, την εξίσωση πτυχίων ΑΕΙ ιδιωτικών κολλεγίων μειώνοντας την αξία του ενιαίου πτυχίου των δημοσίων πανεπιστημίων, τον νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη που επιχειρήσε να βάλει τους πραι-



κται να επισφραγίσει το τέλος της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, αφήνοντας τις σπουδές, τα πτυχία, το μέλλον, και τις ζωές μας στο έλεος της αγοράς, των επενδυτών, και των μανατζέρων. Παράλληλα, στο τέλος του 2023 κατατέθηκε προς δημόσια διαβούλευση το τρίτο κατά σειρά μέσα στα τελευταία 5 χρόνια σχέδιο τροποποιήσεων και παρεμβάσεων του ποινικού κώδικα και του κώδικα ποινικής δικονομίας. Τροποποιήσεις που απекδύονται πλήρως τα φιλελεύθερα χαρακτηριστικά του δικαιοκώδικα και φανερώουν πλήρως την ίδια

λήψεων του 78-79, τις μαθητικές καταλήψεις το 1991 ενάντια στον νόμο Κοντογιαννόπουλου, τον αγώνα ενάντια στον νόμο Αρσένη το 1999, στο κίνημα των καταλήψεων το 06-07 που όρισε νέες στρατηγικές και μεθόδους στον ταξικό πόλεμο. Οι αντιστάσεις που αναπτύχθηκαν και οι αγώνες που δόθηκαν δεν αποτελούν μονάχα μία παρακαταθήκη για το σήμερα, αλλά αποτέλεσαν και αιτία μεγαλύτερων κοινωνικών εκρήξεων με αποκορύφωμα την Δεκεμβριανή εξέγερση του 2008. Με κοινό τους σημείο το πανεπιστημιακό άσυλο οι κοινωνικοί αυτοί αγώνες χαράχθηκαν μέσα στην συλλογική μνήμη και άφησαν το αποτύπωμα τους εμπνέοντας τους αγωνιζόμενους και τις αγωνιζόμενες σήμερα.

Για εμάς, ως αναρχικοί και αναρχικές, σκοπός δεν είναι απλά να επαναλάβουμε το παρελθόν αλλά να το ξεπεράσουμε. Ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση οφείλει να είναι συνολικότερος και να μην στοχεύει σε μια ρεφορμιστική κατάληξη. Να αποτελέσει την αφορμή και την αφετηρία για διεκδίκηση του σπάνε τα αιώνια συλλογικά όρια του φαστικου χώρου και που αποσκοπούν σε απαιτήσεις που συμπεριλαμβάνουν το σύνολο της καθημερινότητας και του φυσικού κόσμου. Ξεκινώντας από τις λογικές των ειδικών της πολιτικής, να ορίσουμε εμείς τις απαιτήσεις και το εύρος του αγώνα, στοχεύοντας στο κοινωνικό του άνοιγμα και στην μαζικοποίηση του κινήματος συνδέοντας το με ευρύτερα κοινωνικά πεποιήματα και αγώνες στην αντίσταση και στην αυτοοργάνωση των μέσων αγώνα και στην αβιμακοδόμητη και αυτοοργανωμένη πάλη ενάντια σε κράτος και κεκτημένο. Με συμμετοχή στους φοιτητικούς μας συλλόγους και συγγραφή ανοιχτών πλαισίων βασισμένα στις αρχές της άμεσης δράσης και της συμμετοχικότητας, πορείες με διακριτή πολιτική παρουσία, καταλήψεις διαρκείας που θα αποτελέσουν κέντρα αγώνα και πολιτικής δράσης, μαζικές συγκρούσεις, στέλνοντας ξεκάθαρο μήνυμα ανυπακοής.



τοριανούς του Κράτους μέσα στις σχολές, την Ελάχιστη Βάσης Εισαγωγής που οξύνει τους ταξικούς φραγμούς αφήνοντας κάθε χρόνο 35.000 μαθητές εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, το v + v/2 που εντατικοποιεί τις σπουδές μας, μέχρι τον νέο νόμο πλαίσιο που φέρνει τα νέα πειθαρχικά, επί πληρωμή μεταπτυχιακά και τους μάντζερς που ουσιαστικά διοικούν τους πανεπιστημιακούς χώρους, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα του εγχώριου και διεθνούς Κεφαλαίου. Όλες αυτές οι αλλαγές που συνοδεύτηκαν με τόνους χημικών και ξύλου, και εκατοντάδες συλλήψεις φοιτητών/τριών συνθέτουν αυτό που ονομάζουμε σήμερα το πανεπιστήμιο των ταξικών φραγμών και της καταστολής.

Εντός του μήνα που διανύουμε ετοιμάζεται να κατατεθεί στη Βουλή προς ψήφιση το νέο νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το οποίο προβλέπει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, παρακάμπτοντας το άρθρο 16 του Συντάγματος. Το νομοσχέδιο "Ελεύθερο Πανεπιστήμιο", όπως το ονομάζουν οι ισοπεδωτές οτιδήποτε δημόσιου και ελεύθερου, έρ-

πει την ουσία της κρατικής επιβολής πάνω στο κοινωνικό σώμα.

Αυτές οι δύο παράλληλες μεταρρυθμίσεις αποτελούν την αποκρουστικότητα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Επιδίδουν παράλληλα ένα χτύπημα τόσο στις πρακτικές και τα μέσα αγώνα των κινήματων της μεταπολιτευτικής περιόδου, όσο και στην αποϊδεολογικοποίηση του πανεπιστημίου ως κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Η αλλαγή του κοινωνικού παραδείγματος, το τέλος της μεταπολίτευσης όπως εξαγγέλουν οι κρατιστές, δεν είναι τίποτε άλλο από τον ίδιο τον εκμηδενισμό κάθε πιθανής αναταραχής απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Διότι το φοιτητικό και μαθητικό κίνημα μέσα στις τελευταίες 5 δεκαετίες κατάφερε, όχι μόνο να μπλοκάρει την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, αλλά να “ανοίξει” τους δρόμους για συνολικότερες διεκδικήσεις από ευρύτερα κομμάτια της κοινωνίας. Από τον νόμο 815 και το κίνημα των κατα-

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Για εμάς, ως αναρχικοί και αναρχικές, σκοπός δεν είναι απλά να επαναλάβουμε το παρελθόν, αλλά να το ξεπεράσουμε. Ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση οφείλει να είναι συνολικότερος και να μην στοχεύει σε μια ρεφορμιστική κατάληξη. Να αποτελέσει την αφορμή και την αφετηρία για διεκδίκηση του σπάνε τα αιώνια συλλογικά όρια του φαστικου χώρου και που αποσκοπούν σε απαιτήσεις που συμπεριλαμβάνουν το σύνολο της καθημερινότητας και του φυσικού κόσμου. Ξεκινώντας από τις λογικές των ειδικών της πολιτικής, να ορίσουμε εμείς τις απαιτήσεις και το εύρος του αγώνα, στοχεύοντας στο κοινωνικό του άνοιγμα και στην μαζικοποίηση του κινήματος συνδέοντας το με ευρύτερα κοινωνικά πεποιήματα και αγώνες στην αντίσταση και στην αυτοοργάνωση των μέσων αγώνα και στην αβιμακοδόμητη και αυτοοργανωμένη πάλη ενάντια σε κράτος και κεκτημένο. Με συμμετοχή στους φοιτητικούς μας συλλόγους και συγγραφή ανοιχτών πλαισίων βασισμένα στις αρχές της άμεσης δράσης και της συμμετοχικότητας, πορείες με διακριτή πολιτική παρουσία, καταλήψεις διαρκείας που θα αποτελέσουν κέντρα αγώνα και πολιτικής δράσης, μαζικές συγκρούσεις, στέλνοντας ξεκάθαρο μήνυμα ανυπακοής.

ΚΑΜΙΑ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16
ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

ΑΝΟΙΚΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ - ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ

- Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας -



αφορμή και την αφετηρία για διεκδικήσεις που σπάνε τα αμιγώς συντεχνακά όρια του φοιτητικού χώρου και να αποσκοπούν σε απαιτήσεις που συμπεριλαμβάνουν το σύνολο της καθημερινότητας και του φυσικού κόσμου. Έξω από τις λογικές των ειδικών της πολιτικής, να ορίσουμε εμείς τις απαιτήσεις και το εύρος του αγώνα στοχεύοντας στο κοινωνικό του άνοιγμα και στην μαζικοποίηση του κινήματος συνδέοντας το με ευρύτερα κοινωνικά υποκείμενα και αγώνες, στην ριζοσπαστικοποίηση των μέσων αγώνα και στην αδιαμεσολάβητη και αυτοοργανωμένη πάλη ενάντια σε Κράτος και καπιταλισμό. Με συμμετοχή στους φοιτητικούς μας συλλόγους και συγγραφη ανοιχτών πλαίσίων βασισμένα στις αρχές της άμεσης δράσης και της συμμετοχικότητας, πορείες με διακριτή πολιτική παρουσία, καταλήψεις διαρκείας που θα αποτελέσουν κέντρα αγώνα και πολιτικής ζύμωσης, μαζικές συγκρούσεις στέλνο-

ντας ξεκάθαρο μήνυμα ανυπακοής.

Γιατί αν ρεαλισμός είναι η εθνοκάθαρση του παλαιστινιακού λαού, οι εκατοντάδες νεκροί πρόσφυγες και μετανάστριες στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, οι 16χρονοι νεκροί από τις σφαίρες των μπάτσων, η μαζική σφαγή στις ράγες των τρένων, τα 135 εργατικά ατυχήματα μέσα σε έναν χρόνο, τα κυκλώματα trafficking και οι παιδοβιαστές, η μαφία και τα συμβόλαια θανάτου, οι νεκροί στα υποστελεχωμένα νοσοκομεία, οι εξώσεις πρώτης κατοικίας, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, τότε εμείς αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο μη ρεαλιστικό. Έναν κόσμο ουτοπικό που αξία δεν θα έχει το κέρδος αλλά ο άνθρωπος και η φύση, που θα μπορούν όλοι οι άνθρωποι να έχουν ισότιμες ευκαιρίες και προοπτική, έναν κόσμο που ο κοινωνικός πλούτος θα διανέμεται σε αυτούς που τον παράγουν και η επιστήμη θα υπηρετεί την κοινωνία. Έναν κόσμο χωρίς σύνορα και στρατούς,

χωρίς σκλάβους και αφεντικά, χωρίς κράτη και θεούς. Τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΔΕΝ ΛΥΝΕΤΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ

Ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ Ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

ΥΓΕΙΑ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΤΡΟΦΗ-ΣΤΕΓΑΣΗ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών
Αθήνας

11 Δεκέμβρη '23: Παγκόσμια Μέρα των Βουνών



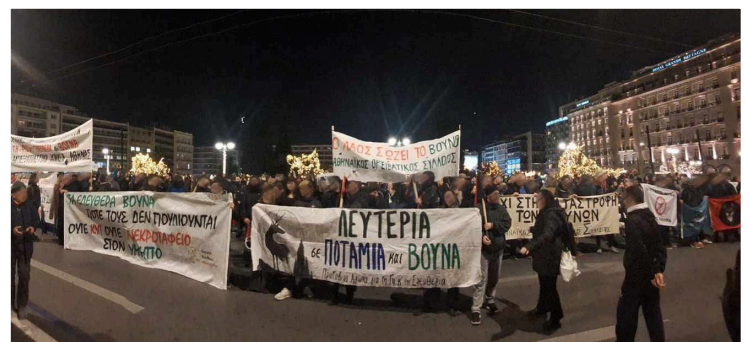
Στις 10 Δεκέμβρη δεκαεπτά μικροί και μεγάλοι συμμετείχαν στην παρέμβαση, για την ημέρα των βουνών, με πεζοπορία και πανό της Πρωτοβουλίας Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία στο βουνό της Πάρνηθας. Η Πάρνηθα είναι ένα βουνό που καταστρέφεται συστηματικά αφενός από πλήθος εγκληματικών δραστηριοτήτων και σχεδιασμών όπως η λειτουργία του καζίνο, η κατάληψη των κορυφών της από βάσεις και κεραιές, η επέκταση των οικισμών και η εγκατάσταση γιγαντιαίων ανεμογεννητριών, και αφετέρου από τις ανεξέλεγκτες πυρκαγιές που καίνε σχεδόν κάθε χρόνο τεράστιες εκτάσεις της, με τελευταίες αυτές του φετινού Αυγούστου.

Στις 11 Δεκέμβρη πραγματοποιήθηκε πορεία για την υπεράσπιση των βουνών και του φυσικού κόσμου, η οποία από το Μοναστηράκι κατέληξε με συγκέντρωση έξω από τη Βουλή

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΠΟΤΑΜΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΝΑ

Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη & την Ελευθερία



Διαδήλωση στα Πετράλωνα για τα 11 χρόνια από τη δολοφονία του μετανάστη-εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν από φασίστες ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟΣ - ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΝΙΚΙΕΤΑΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ

11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν από τους νεοναζί Χ. Στεργιόπουλο και Δ. Λιακόπουλο

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ

- στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, την εκμετάλλευση και την καταπίεση, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, στη μισαλλοδοξία, τον ρατσισμό και τον κοινωνικό εκφασισμό
- στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα υδάτινα και χερσαία σύνορα
- στα παρακρατικά τάγματα εφόδου, τους «κυνηγούς κεφαλών» και τις νεοναζιστικές συμμορίες στις κρατικές δολοφονίες Ρομά, στους βασανισμούς και ξυλοδαρμούς από τα ένστολα καθάρματα της δημοκρατίας, τους βιασμούς μέσα στα αστυνομικά τμήματα, τη συγκάλυψη κυκλωμάτων πορνείας και trafficking
- στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους απέναντι στους αγωνιζόμενους/ες, στις εκκενώσεις καταλήψεων, τις επιθέσεις στον αναρχικό αγώνα και ευρύτερα στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες

- στην παρανομοποίηση του όπλου της απεργίας και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας υγείας και παιδείας, στην επίταση των όρων εργασιακής εκμετάλλευσης, στον έλεγχο και την επιτήρηση του δημόσιου χώρου

- στον πόλεμο και τον φασισμό που επιβάλλουν οι κυρίαρχοι ως μοναδική προοπτική για τις κοινωνίες

Η ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ

ο οργανωμένος, ακηδεμόνευτος, συνεχής αγώνας για έναν κόσμο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ-ΙΣΟΤΗΤΑΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγώνας ενάντια στο Κράτος και το Κεφάλαιο, ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία, ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μας, ενάντια στον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο. Να υψώσουμε οδοφράγματα αλληλεγγύης και υπεράσπισης των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας, στα σχολεία, τις σχολές, τις γειτονιές, τους εργασιακούς χώρους, στους δρόμους!



ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπινα Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 Πρωτοβουλία αναρχικών φοιτητών/τριών Αθήνας

Λευτεριά στην πάντα μαχόμενη Παλαιστήνη!



Αθήνα 16 Δεκέμβριος 2023



Από την ανακατάληψη της Ροζα Νέρα (Χανιά), την ανακατάληψη της Mundo Nuevo (Θεσσαλονίκη) και την άμεση επανεκκένωσή της, την ανακατάληψη του κοινωνικού χώρου Ζιζάνια, του Ευαγγελισμού (Ηράκλειο) @ του Άνω Κάτω Πατησίων και τον αγώνα ανοικοδόμησης της κατάληψης Libertatia (Θεσσαλονίκη), το πρόταγμα της κατάληψης παραμένει ζωντανό.



ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΜΑΧΟΝΤΑΙ, ΑΝΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ, ΑΝΑ-ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ

[Θεσσαλονίκη] από την μικροφωνική συγκέντρωση εν όψει της πανελλαδικής ημέρας δράσεων αλληλεγγύης στις καταλήψεις στις 9 Γενάρη

{Αθήνα} από την πορεία αλληλεγγύης στο Στέκι Άνω Κάτω Πατησίων λίγες μέρες μετά την ανακατάληψή του



ΠΡΟΣΟΧΗ: ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΒΛΑΠΤΕΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Μέσα σε συνθήκες βαθιάς συνολικής συστημικής κρίσης, το κρατικό καπιταλιστικό σύστημα επιταχύνει τις αναδιρθρώσεις που βάζουν στο στόχαστρο κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής, απαξιώνοντας βασικές κοινωνικές ανάγκες, την εργασία, την υγεία, την παιδεία, τη στέγαση, τη μετακίνηση. Είναι ξεκάθαρο ότι η συστημική υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και η αναβολή προγραμματισμένων χειρουργείων και θεραπειών οδηγούν στην διάλυση του Δημόσιου Συστήματος Υγείας προς όφελος της αγοράς. Η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας ανοίγει την πόρτα στον ιδιωτικό τομέα να μεγαλοουργήσει ανοίγοντας μια αγορά προς όφελος των κάθε λογής κερδοσκόπων.

Και ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, ταυτόχρονα, βασική στρατηγική προτεραιότητα του κράτους είναι ο «εξορθολογισμός» των δημόσιων νοσοκομείων με την εφαρμογή ελαστικών σχέσεων εργασίας, ενώ η υποστελέχωση τους οδηγεί στην επαγγελματική εξουθένωση των λειτουργών υγείας, που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή και καλούνται να πληρώσουν για τις κρατικές πολιτικές.

Η συνεχής επίκληση της έκτακτης ανάγκης, η οποία ξεκίνησε πολύ πριν την πανδημία, μονιμοποίησε και διαιωνίζει την ομηρία των εργαζομένων στην Υγεία με τις συνεχείς μετακινήσεις για να καλύψουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, φτάνοντας στο σημείο ιατρονοσηλευτικό προσωπικό άλλων ειδικοτήτων να εκβιάζεται στην διακομιδή βαρέων πασχόντων με ό,τι μπορεί να σημαίνει για την υγεία των εν λόγω ασθενών.

Και ενώ το βάρος της ευθύνης μετακυλιέται στο ιατρικό προσωπικό, το κράτος συνεχίζει την εκμετάλλευση των εργαζομένων στην υγεία με μισθούς που δεν μπορούν να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες τους, ειδικά δε για το ιατρονοσηλευτικό προσωπικό που δίνει τον δικό του άνισο αγώνα στις άγονες γραμμές και τα νησιά της χώρας.

Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, η επιχειρούμενη ολοκλήρωση της ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών ψυχικής υγείας, η διάλυση των δομών απεξάρτησης είναι το κερασάκι στην νεοφιλελεύθερη τούρτα. Η υπαγωγή όλων των δημόσιων υπηρεσιών ψυχικής υγείας σε ένα "Εθνικό Δίκτυο Υπηρεσιών Υγείας" (ΕΔΙΨΥ) δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα υποτίθεται θέλει να



λύσει. Χαρακτηριστικό είναι ότι οι υπηρεσίες απεξάρτησης παραχωρούνται στον "Εθνικό Οργανισμό Πρόληψης και Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων" (ΕΟΠΑΕ), δηλαδή σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, ενώ αγνοούνται πλήρως οι ανάγκες των ληπτών ψυχικής υγείας, των φροντιστών και των οικογενειών τους.

Ως Αναρχικοί δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ούτε στο τι εξυπηρετούν αυτές οι αναδιρθρώσεις, ούτε ποιος είναι ο ρόλος του Κράτους. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα των εργαζομένων στην υγεία, διεκδικώντας την επανοικειοποίηση του δημόσιου χαρακτήρα του συστήματος υγείας προς όφελος όλων ανεξαιρέτως, που είναι κατάκτηση των εργαζομένων και όχι μια κρατική παραχώρηση. Αγωνιζόμαστε ισότιμα και από την βάση όχι για ένα κράτος- αλλά για μια ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑΣ που η ζωή θα είναι πέρα και πάνω από τα κέρδη και τις πελατειακές σχέσεις. Θεωρούμε την Υγεία ως θεμελιώδες κοινωνικό αγαθό, ασυμβίβαστο με την κερδοφορία των υπηρεσιών του, την αγορά καθώς και πέρα από κάθε κρατική περιφραξη.

Αντιλαμβανόμαστε ότι κανένα σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης δεν πρόκειται να νοιαστεί για την υγεία και την επιβίωσή μας, παρά μόνο στον βαθμό που είμαστε χρήσιμοι για την αναπαραγωγή του. Προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια και την ανάγκη για συλλογική προστασία της κοινωνίας και ενώνουμε τις φωνές μας με τους εργαζομένους στην υγεία που διεκδικούν την ενίσχυση της δημόσιας υγείας στα ήδη κορεσμένα και με ελλείψεις δημόσια νοσοκομεία, απέναντι στα αντικοινωνικά νομοσχέδια.

Ενάντια στο κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα που δεν έχει να προσφέρει τίποτα περισσότερο από φτώχεια, εξαθλίωση και θάνα-

το να οξύνουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις για το γκρέμισμα του χρεοκοπημένου κόσμου της εξουσίας. Να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυνάστες μας, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες.

Ο αγώνας των εργαζομένων στην υγεία, είναι αγώνας για μια αξιοπρεπή περίθαλψη, θεραπεία και υποστήριξη των ληπτών υπηρεσιών υγείας, των οικογενειών τους αλλά και των κοινοτήτων τους. Είναι δηλαδή αγώνας όλων μας!

Στηρίζουμε την απεργιακή συγκέντρωση των εργαζομένων στην υγεία την Πέμπτη 30/11 στις 12.00 στο υπ. υγείας

Πρόσβαση στην Υγεία για όλους ανεξαιρέτως
Αλληλεγγύη στους αγώνες των εργαζομένων στην Υγεία

ΌΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!
Υγεία, Παιδεία, Τροφή, Στέγαση

Άμεση Δράση – Ταξική Αλληλεγγύη – Κοινωνική Αυτοοργάνωση

Οργάνωση και Αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

Τοπικός Συντονισμός Αθήνας | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση



ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ & ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑΣ

Τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε τη σταδιακή όξυνση της διάλυσης του δημόσιου συστήματος υγείας. Από το ξέσπασμα της πανδημίας Covid-19 μέχρι και σήμερα τα νοσοκομεία και οι δομές υγείας υπολειπονται και συρρικνώνονται ολοένα και περισσότερο μέχρι την πλήρη διάλυσή τους. Πρόσφατο και χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο νόμος που ψηφίστηκε στις 02/12/2022 για την δευτεροβάθμια περίθαλψη, ο οποίος υποβαθμίζει την ποιότητα των υπηρεσιών και των δομών της Υγείας και κατακρεουργεί τον ήδη διαλυμένο δημόσιο χαρακτήρα του Ε.Σ.Υ. (μη προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, υποστελέχωση δομών στις απομακρυσμένες περιοχές, δυνατότητα παράλληλης απασχόλησης γιατρών σε δημόσιο και ιδιωτικό κ.α.).

Η νεοφιλελεύθερη διαχείριση της κυβέρνησης σε συνέχεια της εγκληματικής κρατικής διαχείρισης εν μέσω πανδημίας (απώλεια χιλιάδων συνανθρώπων, μη προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ιατρών, νοσηλευτών Ε.Κ.Α.Β., τραυματιοφορέων, καθαριστριών κ.α.) εξωθεί σε διάλυση το Ε.Σ.Υ. μέσω της συστηματικής και εντεινόμενης υποστελέχωσης και υποχρηματοδότησής του. Οι ΜΕΘ συνεχίζουν να είναι ανεπαρκείς λειτουργικά, χωρίς εξειδικευμένο μόνιμο προσωπικό, ο χρόνος αναμονής των ασθενών στις εφημερίες να είναι μέχρι και 12ωρος και οι λίστες για χειρουργεία ασφυκτικά γεμάτες (αποτέλεσμα των πολιτικών υποβάθμισης των νοσοκομείων), ενώ η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας που θα έπρεπε να αποτελεί βασικό πυλώνα του Ε.Σ.Υ. και πρέπει να είναι συνδεδεμένη με την τοπική κοινωνία απαξιώνεται και υποβαθμίζεται.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση έχει κάνει μια σειρά καταστροφικών & εγκληματικών κινήσεων για τη δημόσια παιδιατρική νοσοκομειακή περίθαλψη. Από το Γενάρη του 2022 έχει κλείσει ένα παιδιατρικό νοσοκομείο (Παιδων Πεντέλης), ενώ άλλα βρίσκονται σε πλήρη υποστελέχωση (Καραμανδάνειο παιδιατρικό νοσοκομείο Πάτρας, Παιδων Αγίας Σοφίας). Ταυτόχρονα το ιδιωτικό θεραπευτήριο (παιδιατρική κλινική) "ΙΑΣΩ General" συγχωνεύεται με την παιδιατρική κλινική του δημόσιου νοσοκομείου "Αττικό" ενώ ανακοινώνεται και η ιδιωτικοποίηση του Παιδογολογικού Τμήματος του "Αγία Σοφία", κάτι που είχε

εξαγγελθεί ήδη από τον Νοέμβριο 2022.

Στην πράξη αυτή τη στιγμή οι δομές βλέπουμε να απονεκρώνονται καθώς φεύγει προσωπικό λόγω σύνταξης, ενώ δεν γίνονται νέες προσλήψεις με αποτέλεσμα όλες αυτές οι αλλαγές να προωθούν την είσοδο των ιδιωτών στο σύστημα υγείας. Μέσα σε όλη αυτή τη συνθήκη η εργασιακή εξάντληση του ιατρονοσηλευτικού προσωπικού είναι έκδηλη (αίσθημα παραίτησης, κατάρρευση και εξάντληση των γιατρών, απλήρωτες υπερωρίες). Με την επίκληση διαρκώς της «έκτακτης ανάγκης» η κυβέρνηση και το κράτος συνολικά νομιμοποιούν τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τις συνεχείς μετακινήσεις και την υπερεφημέρευση για την κάλυψη των κενών, κενών βέβαια που δημιουργούνται από την ασκούμενη κρατική πολιτική και όχι από μόνα τους. Όπως αναφέρεται και στην ανακοίνωση των γιατρών "Ένας γιατρός βγάζει τη δουλειά για τρεις...γιατροί εφημερεύουν ταυτόχρονα σε 2 νοσοκομεία. Ανειδίκευτοι γιατροί, ειδικοποιμένοι και γιατροί άσχετων ειδικοτήτων εκβιάζονται και εξαναγκάζονται να διακομίζουν βαρέως πάσχοντες και διασωληνωμένους."

Η πανδημία ανέδειξε με τον πιο τραγικό τρόπο την αναγκαιότητα της ενίσχυσης της δημόσιας Υγείας της οποίας η ουσία είναι να καλύπτει τις ανάγκες της κοινωνίας. Ταυτόχρονα όμως κατέδειξε εμφατικά και ωμά την κρατική θανατοπολιτική απέναντι στην κοινωνία, βάζοντας την υγεία της κοινωνίας στο ζύγι της κερδοφορίας και της «κοστολόγησης» της ανθρώπινης ζωής. Τα τελευταία μέτρα που λαμβάνει η κυβέρνηση στον τομέα της υγείας αποσκοπούν εν τέλη στην σταδιακή κατάργηση της δημόσιας παροχής Φροντίδας Υγείας και Περίθαλψης και την εξ ολοκλήρου εμπορευματοποίησή της. Αυτή είναι η πολιτική που επιχειρεί να εφαρμόσει περαιτέρω και στην ψυχική υγεία, με το νέο νομοσχέδιο που έχει ετοιμάσει, στοχοποιώντας τις δημόσιες δομές δωρεάν παροχής ψυχικής υγείας και απεξάρτησης με σκοπό την συρρίκνωση και το κλείσιμό τους, ανοίγοντας ταυτόχρονα τον δρόμο στην είσοδο ιδιωτικών συμφερόντων που θα εκμεταλλευτούν τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη από αυτές τις παροχές υγείας.

Εμείς από τη μεριά μας υπερασπιζόμαστε τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της υγείας καθώς αποτελεί ουσιαστική κατάκτηση της κοινωνικής και ταξικής βάσης μέσα σε αυτό το σύστημα εκμετάλλευσης του ανθρώπου. Ένα σύστημα εκμετάλλευσης το οποίο συνολικά το μόνο που έχει να υποσχεθεί είναι φτώχεια, εξαθλίωση και θάνατο, όπως καταμαρτυρούν και οι αλληλέλληλες σφαγές από τους βομβαρδισμούς των νοσοκομείων της Γάζας από το κράτος του Ισραήλ

τις τελευταίες εβδομάδες. Είναι ζωτικής σημασίας λοιπόν να αγωνιστούμε τοποθετώντας την συλλογική υγεία της κοινωνίας στο επίκεντρο και όχι την κερδοφορία του ανθρώπινου πόνου όπως επιχειρείται από το κράτος και τους καπιταλιστές διαχρονικά, με όλες τις κυβερνήσεις να υπηρετούν αυτόν τον σκοπό. Στεκόμαστε δίπλα στους νοσοκομειακούς γιατρούς, το νοσηλευτικό προσωπικό και όλους τους εργαζόμενους στις δομές υγείας που αγωνίζονται υπερασπιζόμενοι την δημόσια δωρεάν υγεία και διεκδικούν καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Η αλληλεγγύη, οι συλλογικοί αγώνες από τα κάτω και η ταξική οργάνωση είναι τα όπλα μας απέναντι στη επέλαση του κράτους & του καπιταλισμού που επιτίθεται σε όλα τα κοινωνικά πεδία. Απέναντι, λοιπόν, στην ακραία υποτίμηση της ανθρώπινης ζωής, εμείς να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, τις πανανθρώπινες συλλογικές αξίες της ελευθερίας και της ισότητας. Απέναντι στην αρπαγή των εργασιακών μας δικαιωμάτων και την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης, εμείς να προτάξουμε την οργάνωση στη βάση και τον αγώνα για να κερδίσουμε όσα μας παίρνουν καθημερινά με τόση βία και καταστολή. Να οργανωθούμε δίπλα-δίπλα σε όλα τα πεδία, να αγωνιστούμε, να απαντήσουμε.

**ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ 48ΩΡΗ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ -
ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ**

**ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΩΡΕΝ ΥΓΕΙΑΣ
& ΤΗΝ ΘΑΝΑΤΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΑΤΟΥΣ &
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

**ΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟ
ΑΓΩΝΑ**

**ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ
ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΤΗΣ**

ΟΥΤΕ ΥΓΕΙΑ - ΟΥΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

**ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΠΕΡΝΕΙ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ**

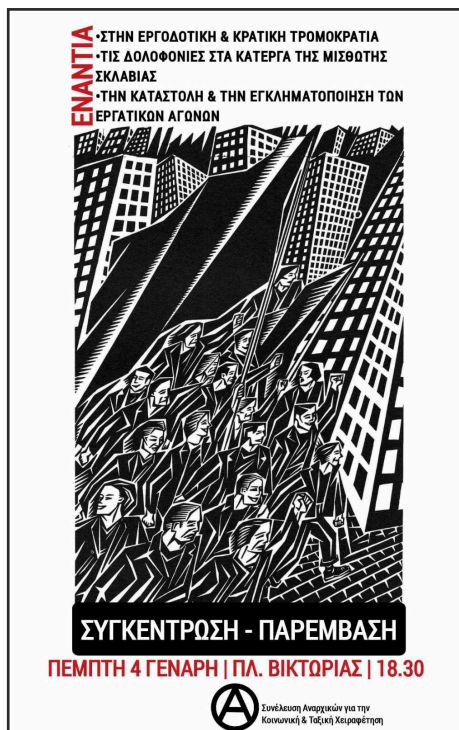
Ελευθεριακή συνέλευση
για την Ταξική Οργάνωση στη Βάση



ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Μέσα σε συνθήκες βαθιάς συνολικής συστημικής κρίσης, το κρατικό καπιταλιστικό σύστημα επιταχύνει τις αναδιαρθρώσεις που βάζουν στο στόχαστρο κάθε έκφραση της κοινωνικής ζωής, απαξιώνοντας βασικές κοινωνικές ανάγκες, την εργασία, την υγεία, την παιδεία, τη στέγαση, τη μετακίνηση. Παράλληλα, η λεηλασία της φύσης, ως αποτέλεσμα των καταστροφικών σχεδιασμών κράτους και κεφαλαίου έχει ως άμεση συνέπεια, ταυτόχρονα με τη διαμόρφωση ενός δυστοπικού κόσμου μέσα στον οποίο αναπτύσσεται η καθημερινότητα των κοινωνιών, απέραντα στρέμματα καμένης γης, νεκρά ζώα και δεκάδες νεκρούς ανθρώπους. Το κράτος πιστό στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο που ακολουθείται από τα χρόνια του μνημονίου στον ελλαδικό χώρο, συνεχίζει να εντείνει τους κοινωνικούς και ταξικούς αποκλεισμούς και να αυξάνει το κόστος επιβίωσης με ακόμα πιο εντατικούς ρυθμούς, ενώ η ανασφάλιστη και επισφαλής εργασία, τα ελαστικά ωράρια, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι ιδιωτικοποιήσεις και η διαχείριση από τα αφεντικά όλων των βασικών μας αναγκών είναι σημεία που ανταποκρίνονται στην ανάγκη του καπιταλισμού για την όξυνση της ταξικής ανισότητας και την πλήρη υποτίμηση της ζωής μας.

Οι εκμεταλλεζόμενοι και οι καταπιεσμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού καταπιεστικού συστήματος που καταδυναστεύει, δολοφονεί και εξαθλιώνει. Αυτό καταδεικνύουν οι δεκάδες δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της σύγχρονης δουλειάς, που μόνο για το 2023, μέχρι στιγμής, έφτασαν τις 171. Ο υψηλότερος αριθμός νεκρών των τελευταίων ετών, με πιο πρόσφατες αυτές του 57χρονου εργάτη στο Πέραμα στις 18/12, του 55χρονου εργάτη που εγκλωβίστηκε σε πλάκες μαρμάρου στην παλαιά εθνική Θεσ/νίκης- Καβάλας, του εργάτη στην αμερικάνικη πρεσβεία που έπεσε πάνω του το τοιχίο στις 6/12, του 44χρονου στον Ωροπό Πρέβεζας από πτώση στις 11/12 και του 50χρονου στην Αχαΐα, εργάτη σε έργα ύδρευσης που καταπλακώθηκε από χώμα στις 24/11. Ο αριθμός είναι μόνο ενδεικτικός, καθώς και των 250 δηλωμένων τραυματισμών εν ώρα εργασίας, εξαιτίας τόσο της επί της ουσίας κατάργησης του φορέα στον οποίο απευθύνονταν οι εργαζόμενοι (ΣΕΠΕ: Επιθεώρηση Εργασίας, ενδεικτικά, η υποβάθμιση του ΣΕΠΕ ξεκίνησε επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το 2013, με το σταδιακό κλείσιμο τμημάτων



ανά την Ελλάδα), δηλαδή της απόσυρσης των ελεγκτικών μηχανισμών που εξέταζαν εργοδοτικές αυθαιρεσίες και στις οποίες μπορούσαν να απευθυνθούν οι εργαζόμενοι, όσο και λόγω της όξυνσης της εργοδοτικής τρομοκρατίας και εκφοβισμού των εργαζόμενων.

Όλα τα παραπάνω δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, επιμέρους παρεκτροπές μερικών «κακών» αφεντικών, αλλά το αποτέλεσμα κεντρικών πολιτικών αποφάσεων του κρατικού μηχανισμού, ανεξαρτήτως πολιτικής διαχείρισης. Τα απελευθερωμένα ωράρια, η ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, η αδήλωτη και μαύρη εργασία, η έλλειψη μέτρων προστασίας στους χώρους δουλειάς, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, η καταπάτηση της 8ωρης εργασίας και το νέο νομοσχέδιο που επιτρέπει το 13ωρο και βήμερο, δεν είναι παρά συνθήκες που ήδη επιχειρούνταν να κυριαρχήσουν. Συνθήκες που είχαν ως αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να καταρρέουν από την εξάντληση, δουλεύοντας δυο δουλειές για να τα βγάλουν πέρα, ακόμα κι

όταν είχαν υπερβεί το όριο ηλικίας που αντέχει το ανθρώπινο σώμα – κάτι που σε συνδυασμό με την έλλειψη κάθε μέτρου προστασίας, προκειμένου οι εργοδότες να γλιτώσουν το κόστος – αποβαίνει μοιραίο για τη ζωή των εργαζόμενων και τη σωματική τους ακεραιότητα. Όλες αυτές οι «παρεκτροπές» είναι που νομοθετούνται επίσημα, όλη την τελευταία 12ετία συνεχούς αναδιαρθρώσεων, σφραγίζοντας την αφαίμαξη και εξάντληση της κοινωνίας, τη δολοφονία της στο βωμό του κέρδους των αφεντικών. Ενώ το πόσο ενδιαφέρονται οι δυνάστες μας για τις ζωές των πληθύνων αποδεικνύεται περίτρανα από τους χιλιάδες νεκρούς λόγω της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας, τα δεκάδες θύματα του κρατικού καπιταλιστικού εγκλήματος στα Τέμπη, τους νεκρούς από τις καταστροφικές πυρκαγιές και πλημμύρες το καλοκαίρι στη Θεσσαλία, στη Ρόδο, στο Βόλο και στον Έβρο, τους δολοφονημένους Ρομά από τα ένστολα καθάρματα της ΕΛΑΣ, τους πνιγμούς εκατοντάδων μεταναστών και προσφύγων στα υδάτινα και χερσαία σύνορα της Ευρώπης Φρούριο.

Μέσα στις σημερινές συνθήκες βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, όπου η επίθεση απέναντι στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία εντείνεται, με την επίταση των όρων εκμετάλλευσης και εξαθλίωσης και τη διεύρυνση των κοινωνικών και ταξικών αποκλεισμών, το κράτος συνεχίζει την άγρια κατασταλτική του επίθεση σε όσους και όσες αγωνίζονται ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Γι' αυτό ποινικοποιεί τη συνδικαλιστική δράση, παρανομοποιεί το όπλο της απεργίας, επιτίθεται με αγριότητα στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, και ειδικά στις πιο ριζοσπαστικές, αυτοοργανωμένες και αδιαμεσολάβητες. Πατί αν τρέμει κάτι ο κόσμος των αφεντικών δεν είναι παρά η δυνατότητα των ανθρώπων να συλλογικοποιηθούν, να οργανωθούν και έξω από ρεφορμιστικές και γραφειοκρατικές λογικές να διεκδικήσουν τη ζωή που τους ανήκει.

Από την πλευρά μας αντιλαμβανόμαστε ότι ο μόνος δρόμος που έχουν οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλεζόμενοι είναι ο αγώνας για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση, ο αγώνας που έχουμε να δώσουμε όλοι μαζί και όχι σαν εξατομικευμένες μονάδες μπροστά στην υπεροπλία ενός εχθρού που προορίζει για τους φτωχούς μόνο εκμετάλλευση, δυστυχία, πολέμους και θάνατο. Η υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων, των αναγκών, της ζωής και της αξιοπρέπειας



μας περνά μέσα από την κοινή, οριζόντια συντονισμένη, οργανωμένη από τα κάτω δράση. Η οργάνωση των αντιστάσεων μας αποτελεί κομβικής σημασίας ζήτημα, ειδικά μέσα σε μια περίοδο συνολικής και οργανωμένης επίθεσης του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος. Η συλλογικοποίηση, η κοινή δράση και η συναντίληψη βάσει των αναρχικών αξιών είναι τα εργαλεία μας απέναντι στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό κράτους και κεφαλαίου, απέναντι στην προσπάθειά τους να μας πείσουν ότι έχει επέλθει το τέλος της Ιστορίας, πως δεν υπάρχει καμία προοπτική πέρα από το δυστοπικό παρόν και το σύστημα εξουσίας που το δημιουργεί και πως αν επιλέξουμε το δρόμο του αγώνα και της αξιοπρέπειας θα συντριβούμε. Το όραμα για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για μια κοινωνία Ίσων δεν θα δικαιωθεί μέσα από τα ατομικά, μερικά ή αυθόρμητα ξεσπάσματα της δίκαιης οργής μας αλλά από τον οργανωμένο πολιτικό αγώνα ενάντια στους καταπιεστές μας. Ο δρόμος που καλούμαστε να επιλέξουμε είναι ο δύσκολος δρόμος, αυτός που έχει ως πυξίδα τον καινούριο κόσμο που κουβαλάμε στις καρδιές μας, που ξεγεννά την Ιστορία και παλεύει για την Υπόθεση μας. Την Κοινωνική Επανάσταση.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΒΑΣΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ – ΑΠΕΡΓΙΕΣ – ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΌΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Υγεία – Παιδεία – Τροφή – Στέγαση

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τι αλλάζει με τον εργασιακό νόμο. Αντεργατικές αναδιαρθρώσεις και όξυνση της ταξικής εκμετάλλευσης. *θα υπάρχει τοποθέτηση δικηγόρου - εργατολόγου*

Παρασκευή 19 Ιανουαρίου || 18:00 στο Ελευθεριακό Κέντρο "No Pasarán"



-θα ακολουθήσει bar οικονομικής ενίσχυσης της συνέλευσης-



Για τις απολύσεις στο ΕΚΕΤΑ

Σε μια περίοδο που το ΕΚΕΤΑ προσελκύει χρηματοδοτήσεις εκατομμυρίων από ερευνητικά προγράμματα χάρη στον κόπο των εργαζομένων του, οι απολύσεις εντός του κέντρου όλο και πληθαίνουν. Συγκεκριμένα, όπως πληροφορούμαστε από την πρόσφατη ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων ΕΚΕΤΑ - που με βάση αυτή κατατέθηκαν και ψηφίσματα που στηρίχθηκαν και από τα σωματεία ΣΕΡΕΤΕ και ΣΜΤ - συγκεκριμένα εργαστήρια του ΙΠΤΗΛ/ ΕΚΕΤΑ προχώρησαν σε έναν αριθμό μη ανανέωσης συμβάσεων εργαζομένων με μόνη και προκλητική αιτιολογία/πρόφαση ότι «δεν υπάρχουν πρότζεκτ» να απασχοληθούν ή -ακόμη χειρότερα- ότι «δεν υπάρχουν λεφτά». Σύμφωνα με την ανακοίνωση, οι απολύσεις στοχεύουν εργαζόμενο που είχε συνδικαλιστική δράση και επίσης αρνήθηκε να κάνει έρευνα για το στρατό, εργαζόμενη που συμμετείχε σε απεργιακές κινητοποιήσεις έχοντας παράλληλα συχνές αντιπαραθέσεις με τους προϊσταμένους της στα πλαίσια της «συνεργασίας» τους, και τέλος και πιο πρόσφατο, εργαζόμενη με συνδικαλιστική δράση, μέλος του ΔΣ του ΣΕΤΗΠ.

Το ΕΚΕΤΑ απασχολεί εκατοντάδες εργαζομένους/ες σε ένα καθεστώς εργασίας με εδραιωμένη την επισφάλεια, με διευρυμένο το χώρο για την εντατικοποίηση και την εκμετάλλευση της εργασίας, τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, με εργαζομένους απόλυτα εξαρτημένους από τις διαθέσεις του εκάστοτε αφεντικού. Εκατοντάδες εργαζόμενοι/ες, η πλειοψηφία αυτών στο κέντρο, απασχολούνται με ελαστικές σχέσεις εργασίας - κυρίως με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών («μπλοκάκι») ως «συνεργάτες»- με κυλιόμενες ολιγόμηνες συμβάσεις αντί για κανονικές προσλήψεις, χωρίς βασικά εργασιακά δικαιώματα και Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Σε αυτή τη συνθήκη, μπορεί να βρεθούν αντιμετώπι με τη βία της ανεργίας, με την οποιαδήποτε αφορμή, ιδιαίτερα μάλιστα αν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο... ενοχλούν. Φυσικά χωρίς καμία αποζημίωση ή ταμείο ανεργίας.

Τόσο στην περίπτωση του ΕΚΕΤΑ απέναντι στις απολύσεις, όσο και γενικότερα, η απόληψη που απαιτείται είναι συλλογική, δυναμώνοντας τους αγώνες απέναντι στην διαρκή και εντεινόμενη επίθεση κράτους και κεφαλαίου, κόντρα στην διαρκή υποτίμηση των ζώων μας. Ιδιαίτερα σε μια συγκυρία που η κάλυψη βασικών αναγκών όλο και δυσκολεύει, που με μια σειρά αντεργατικών νόμων - με πρόσφατα χαρακτηριστικά παραδείγματα τους νόμους Χατζηδάκη και ύστερα του Γεωργιάδη - αναιρούνται κατακτήσεις που κερδήθηκαν με αγώνες και χτυπιούνται τα μέσα πάλης μας, επιδιώκοντας να επιβληθεί αυτή η κατάσταση ως κανονικότητα. Απέναντι σε όλα αυτά, για μας αποτελεί μονόδρομο η οργάνωση στη βάση με ελευθεριακά χαρακτηριστικά, ενάντια στον γραφειοκρατικό και ξεπουλημένο συνδικαλισμό που υποβαθμίζει και ευτελίζει του εργατικούς αγώνες, με βάση τις αξίες της ελευθερίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας και της αυτοοργάνωσης.

Αλληλεγγύη στους απολυμένους και απολυμένες , άμεση δικαίωση των αιτημάτων τους!

Οργάνωση στη βάση και αγώνας στους χώρους δουλειάς!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ



31 Γενάρη: Μαζική συγκέντρωση και για αρκετή ώρα πραγματοποιήθηκε στο ΕΚΕΤΑ ενάντια στις απολύσεις, μπροστά στην κεντρική πύλη.

Η συγκέντρωση στηρίχτηκε από την πρωτοβουλία εργαζομένων εκετα, από τα σωματεία ΣΕΡΕΤΕ, ΣΜΤ, ΣΕΤΗΠ, τους φοιτητικούς συλλόγους της Αρχιτεκτονικής και των Ηλ.Μηχ. από την ΕΣΤΟΒ καθώς και από εργαζόμενο κόσμο του ΕΚΕΤΑ.

Ενημέρωση από τη δίκη για την υπόθεση trafficking του Κολωνού

Τη Δευτέρα 8/1 ξεκίνησε η δίκη για την υπόθεση της 12χρονης από τον Κολωνό και του κυκλώματος trafficking που την εξέδιδε και την κακοποιούσε. Από την αρχή της συγκέντρωσης δυνάμεις των ΥΜΕΤ βρίσκονταν στο προαύλιο των δικαστηρίων. Η δίκη ξεκίνησε με τους κατηγορούμενους να φτάνουν στα δικαστήρια υπό αστυνομική συνοδεία, ενώ κόσμος που βρισκόταν στη συγκέντρωση φώναζε συνθήματα ενάντια στους παιδοβιαστές που οδηγούνταν στην αίθουσα.

Στη συνέχεια αστυνομικές δυνάμεις παρατάχθηκαν έξω από την αίθουσα της δίκης και άρχισαν να σπρώνουν τον αλληλέγγυο κόσμο με τις ασπίδες τους. Λίγο μετά ΜΑΤ εμφανίστηκαν στο προαύλιο του πρωτοδικείου. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι δυνάμεις καταστολής επιχειρούν να καταστείλουν και να τρομοκρατήσουν τον κόσμο του αγώνα μέσα και έξω από τις

αλληλέγγυοι αλλά και οι ανεξάρτητοι δημοσιογράφοι, όπως εκείνες και εκείνοι που έχουν αποκαλύψει τις διασυνδέσεις του Μίκου με την Greek Police Mafia, το μόνο που εξυπηρετείται είναι η συγκάλυψη του κυκλώματος trafficking. Μια πιθανή διαμεσολαβημένη, ελληνικής και επιλεκτικής πληροφόρηση σχετικά με τη διεξαγωγή της δίκης ότι μόνο δεν πρόκειται να προστατέψει τη 12χρονη και την οικογένειά της αλλά αντιθέτως θα αφήσει στο σκοτάδι τη δράση του κυκλώματος. Ενός κυκλώματος που βασικά μέλη του δεν βρίσκονται ανάμεσα στους κατηγορούμενους, ως αποτέλεσμα των διαρκών μεθοδεύσεων των κρατικών μηχανισμών. Γνωρίζουμε ότι πρόκειται για μια ακόμα μάχη, απέναντι στα κυκλώματα trafficking, την αστυνομία που εμπλέκεται και την πολιτική εξουσία που συγκαλύπτει και έχουμε κάθε λόγο να είμαστε σε επαγρύπνηση.



δικαστικές αίθουσες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η δίκη για την υπόθεση της Ε. από την Ηλιούπολη, όπου επανειλημμένες φορές οι συγκεντρώσεις αλληλέγγυης κτυπήθηκαν από τους ένοστους δολοφόνους της ΕΛ.ΑΣ. Μια υπόθεση trafficking με άμεση σύνδεση του κυκλώματος αυτού με την υπόθεση του Κολωνού.

Μετά από αίτημα της δικηγόρου της 12χρονης και τη σύμφωνη γνώμη των δικηγόρων των κατηγορουμένων αποφασίστηκε η δίκη να διεξαχθεί κλεισμένων των θυρών, χωρίς την παρουσία κοινού και δημοσιογράφων. Ενώ είναι εύλογη η ανάγκη προστασίας του παιδιού, στο όνομα της οποίας πάρθηκε αυτή η απόφαση, έχουμε δει ότι μέχρι τώρα από την πλευρά των βιαστών και των ανθρωποφάγων ΜΜΕ διαρρέουν από στοιχεία της δικογραφίας μέχρι σενάρια που στοχοποιούν την οικογένεια και ξεπλένουν το κύκλωμα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αποκάλυψη, από την τότε υπουργό Δόμνα Μιχαλίδου μέσα στη βουλή, της πόλης στην οποία εγκαταστάθηκε το κορίτσι και του σχολείου που φοιτά. Με την απόφαση να κρατηθούν μακριά οι αλληλέγγυες και οι

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η έμφυλη βία είναι συστημική, θεσμική και αναπόσπαστο κομμάτι του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Είναι κομμάτι της κατασταλτικής βίας του κράτους για την τρομοκράτηση των καταπιεζόμενων, της ταξικής βίας απέναντι στους απόκληρους. Δεν έχουμε καμία αυταπάτη για την αστική δικαιοσύνη, την αστυνομία, το κράτος και τους θεσμούς του, γνωρίζοντας πως όλες αυτές οι διαστάσεις δεν είναι παρεκκλίσεις αλλά συνθέτουν ένα μήνυμα: Ότι οι ζωές μας, το σώμα μας, η ζωή και το σώμα των φτωχών, των ανθρώπων χωρίς προσβάσεις στην οικονομική και πολιτική εξουσία, είναι αναλώσιμα, είναι εμπόρευμα σε κυκλώματα σύγχρονης δουλείας, που δρουν ανενόχλητα, υπό την προστασία των αρχών, γιατί ακριβώς αποτελούν κομμάτι των μηχανισμών εξουσίας και του τρόπου επιβολής στο κοινωνικό σώμα.

22 Γενάρη

Η δίκη για την υπόθεση trafficking του 12χρονου τότε κοριτσιού από τον Κολωνό συνεχίστηκε με την πολύωρη κατάθεση του νεα-



ρου αδερφού της και την αλληλέγγυα στήριξη κόσμου έξω από τη δικαστική αίθουσα όπου πραγματοποιείται η δίκη κλεισμένων των θυρών.

Η διαδικασία διακόπηκε κάποια στιγμή από τη δίκαιη αγανάκτηση και τις φωνές του αδερφού της όταν συνήγορος βιαστή άρχισε να τον ρωτά τι ρούχα και εσώρουχα φορούσε το κορίτσι! Η κραυγή ότι δεν έχει σημασία τι φοράει ένα παιδί που βιάστηκε ακούστηκε επιτέλους μέσα και έξω από την αίθουσα του δικαστηρίου, όπου βρίσκονταν παραταγμένες διμοιρίες έτοιμες να επέμβουν.

Να θυμίσουμε ότι η απόφαση να διεξαχθεί η δίκη κλεισμένων των θυρών υποτίθεται ότι αφορά την προστασία του παιδιού! Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αφήσουμε να λειτουργήσει ως μια συνθήκη που θα επιτρέψει στους βιαστές και τους δικηγόρους τους να ενοχοποιούν τη 12χρονη και να επιτίθενται στα αδέρφια της που καταθέτουν, εκμεταλλευόμενοι την απουσία δημοσιότητας και την μη δυνατότητα να υπάρχει ένα υποστηρικτικό περιβάλλον αλληλέγγυων μέσα στην αίθουσα για τα παιδιά και τη μητέρα.

Οι ευθύνες βαραίνουν και το ίδιο το δικαστήριο, καθώς στην προηγούμενη συνεδρίαση είχε διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του αδερφού της

ΜΑΦΙΟΖΟΙ - ΜΠΑΤΣΟΙ - ΒΙΑΣΤΕΣ - ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η έμφυλη βία είναι θεσμική trafficking, στρατόπεδα, παιδοβιασμοί

Το μόνο που μπορεί να συντρίψει την αδικία είναι η αλληλεγγύη μας, η φωνή μας, η δράση μας, ο συλλογικός αγώνας

Αλληλεγγύη στο 12χρονο κορίτσι από τον Κολωνό τη μητέρα και τα αδέρφια της

Δευτέρα 08/01
(ημέρα έναρξης της δίκης)

Αθήνα:
Συγκέντρωση
Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο
(Δέγληρη 4), στις 8:30

Θεσσαλονίκη:
Συγκέντρωση
Καμάρα στις 13:00

Ομάδα ενάντια στην Πατριρχία  Αναρχική Πολιτική Οργάνωση 



12χρονης, παρόλο που είχαν κατατεθεί έγγραφα που γνωστοποιούσαν σοβαρά προβλήματα υγείας, τα οποία έχουν οξυνθεί από την φυλάκιση της μητέρας, τη διάλυση της οικογένειας μέσα από την εκδικητική στάση του κράτους απέναντι στο παιδί που έσπασε τη σιωπή αλλά και την κανιβαλιστική μανία των ΜΜΕ. Έτσι, και ενώ οι δικηγόροι είχαν διαμηνύσει ότι θα προσέλθει ο αδερφός τη Δευτέρα, εκτός η αστυνομία πήγε στο σπίτι της οικογένειας στον Κολωνό για να τον μεταφέρει στο τμήμα όπου θα παρέμενε τη νύχτα για να οδηγηθεί σήμερα το πρωί στα δικαστήρια (!), πράγμα που αποφεύχθηκε απλώς επειδή εκείνη τη στιγμή απουσίαζε! Με ποια λογική διατάσσεται η αστυνομική επέμβαση σε βάρος ενός νεαρού παιδιού που καλείται να σταθεί και να καταθέσει απέναντι στους βιαστές της αδερφής του, ένα παιδί που και το ίδιο πληρώνει μεγάλο τίμημα - εφόσον όσοι τολμούν να καταγγείλουν μεγαλόσχημους βιαστές με πολιτικές διασυνδέσεις στο κυβερνών κόμμα, όπως ο Μίχος, και κυκλώματα trafficking που λειτουργούν με τη συμμετοχή και την προστασία της αστυνομίας, βρίσκονται τελικά αντιμέτωποι οι ίδιοι με την εξουσία που συγκαλύπτει αυτά τα κυκλώματα; Η μόνη λογική είναι μια προσπάθεια εκφοβισμού και τρομοκράτησης προτού καν καταθέσει και μια πρακτική ενοχοποίηση των ανθρώπων που υπέστησαν εκείνοι και τα αγαπημένα τους πρόσωπα τη βία του κυκλώματος trafficking και του συστήματος που το στηρίζει.

Παρόλες αυτές τις μεθοδεύσεις, ο αδερφός της 12χρονης συνέχισε και ολοκλήρωσε την κατάθεσή του, αποστομώνοντας τους συνηγόρους των βιαστών. Η δίκη συνεχίζεται με καταθέσεις μαρτύρων και με ανοικτό το ερώτημα της εξέτασης της 12χρονης - εξ αποστάσεως - μολοντί οι καταθέσεις που έχει ήδη δώσει το παιδί ήταν απόλυτα σαφείς και πλήρεις, και συνάμα εξαντλητικές, χωρίς καν να τηρούνται τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας ενός ανήλικου θύματος σεξουαλικής κακοποίησης, σε συνθήκες που προσιδίαζαν περισσότερο σε ανάκριση. Ενώ ταυτόχρονα απουσιάζουν από τους κατηγορούμενους άτομα που σχετίζονται με την Greek Mafia, και αποτελούν συνδεδετικούς κρίκους στην υπόθεση τόσο της Ηλιούπολης όσο και του Κολωνού.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ
ΣΥΓΚΑΛΥΨΗΣ ΤΩΝ ΒΙΑΣΤΩΝ ΚΑΙ
ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ ΟΣΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥΣ, ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΚΕΙ, ΓΙΑ
ΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ!**

**ΜΑΦΙΟΖΟΙ, ΜΠΑΤΣΟΙ, ΒΙΑΣΤΕΣ,
ΑΦΕΝΤΙΚΑ – ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ’ ΤΑ
ΠΑΙΔΙΑ!**

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία –
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ

Μέσα στο 2024 έχουν σημειωθεί ήδη δύο γυναικοκτονίες. Η πρώτη που έρχεται στη δημοσιότητα, μια γυναίκα στο Ζεφύρι που δολοφονείται από τον σύζυγό της, ο οποίος την περιλούζει με εύφλεκτο υλικό μπροστά στα παιδιά τους έπειτα από καβγά. Η γυναίκα 45 ετών τελικά καταλήγει στο νοσοκομείο έπειτα από μια εβδομάδα, λόγω των εγκαυμάτων της. Η δεύτερη γυναικοκτονία αφορά την 41 ετών Γεωργία, η οποία δηλώνεται εξαφανισμένη από τις αρχές την ημέρα της Πρωτοχρονιάς. Λίγες ημέρες αργότερα γίνεται γνωστό πως ο σύζυγός της την έχει δολοφονήσει με την βοήθεια ενός φίλου του και για να κρύψει το σώμα της την βάζει σε ένα μπασούλο, το οποίο και αφήνει σε δασική έκταση στη Χαλκιδική. Ο σύζυγος όλο το προηγούμενο διάστημα δήλωνε πως δεν γνωρίζει που βρίσκεται η Γεωργία, η οποία ήταν και έγκυος. Αργότερα έρχεται στο φως πως ο σύζυγός της κακοποιούσε αυτήν αλλά και την αδελφή του σύμφωνα με καταγγελίες.

Τα ονόματα των γυναικών που βρίσκονται δολοφονημένες όλο και αυξάνονται. Η πατριαρχία, ριζωμένη στην κοινωνία, συνεχίζει και δολοφονεί. Η πατριαρχική βία είναι συστημική βία, κομμάτι του εξουσιαστικού και καπιταλιστικού κόσμου, όπλο του συστήματος για την διαίρεση των καταπιεσμένων, για την επιβολή των ανισοτήτων που όλο και αναπαράγει. Η αντιμετώπιση της έμφυλης βίας περνάει μέσα από τον αγώνα για την γυναικεία χειραφέτηση, ενάντια σε κάθε καταπιεστική μορφή, ενάντια σε κράτος, κεφάλαιο και εξουσία.

Ως αναρχικές και ως γυναίκες, οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε μέχρι το γκρέμισμα του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού. Προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω για την διεκδίκηση όσων μας ανήκουν, την οργανωμένη ταξική απειπίθεση γυναικών και ανδρών, για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας. Για να οικοδομήσουμε στα συντρίμια του, τον κόσμο της κοινωνικής ισότητας, της αξιοπρέπει-

ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ απέναντι στη βία της πατριαρχίας
ΚΑΜΙΑ ΑΛΛΗ ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ

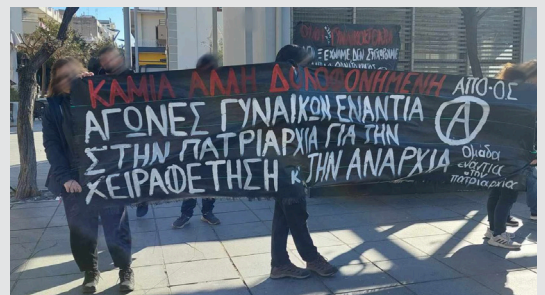
Συγκέντρωση
Σάββατο
20/01 | 19:00
Δημαρχείο
Καλαμαριάς



ας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, της αναρχίας και του ελευθεριακού κομμουνισμού. Μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ, ΤΟΥΣ
ΒΙΑΣΜΟΥΣ, ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ**

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία / Αναρχική
Πολιτική Οργάνωση



Τυπώθηκε και κυκλοφορεί το πρώτο τεύχος της αντιπατριαρχικής περιοδικής έκδοσης "Ελεύθερες Γυναίκες" που εμπνεύστηκαν και επιμελήθηκαν οι συντρόφισσες από τη Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό "Μαύρο & Κόκκινο"

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ
& ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Θα το βρείτε σε καταλήψεις, στέκια & κινηματικούς χώρους και σε βιβλιοπωλεία

αντιπατριαρχική περιοδική έκδοση
Ελεύθερες Γυναίκες



Τεύχος 1 • κηρύματα 2023-2024

Μικροφωνική αλληλεγγύης στους αγώνες των κρατουμένων

Την τελευταία περίοδο έχουμε έρθει αντιμέτωποι με τις πάγιες τακτικές της ακροδεξιάς νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης να μετατρέψει τον χαρακτήρα των φυλακών όλο και περισσότερο σε κρατικό κολαστήριο, διαιωνίζοντας περαιτέρω το καθεστώς εξαίρεσης και αποκλεισμού τόσο των κρατουμένων συνολικά όσο και των φυλακισμένων αγωνιστών ειδικότερα. Πρόσφατο παράδειγμα αποτελούν οι μετατροπές στον Σωφρονιστικό Κώδικα, οι οποίες αποσκοπούν αφενός στην αυστηροποίηση των ήδη απάνθρωπων συνθηκών κράτησης και αφετέρου στην πλήρη ισοπέδωση κάθε έκφρασης των από τα κάτω κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, καλλιεργώντας έτσι ένα κλίμα τρομοκρατίας, πλήρους ελέγχου και πειθάρχησης τόσο εντός όσο και εκτός των φυλακών.

Ειδικότερα, η επιδίωξη του κρατικού μηχανισμού να ακρωτηριάσει κάθε αγωνιστική δράση αποτυπώνεται από την κεντρική ρύθμιση του νόμου που προβλέπει αυστηροποίηση των προϋποθέσεων χορήγησης τακτικών αδειών

συνολικά, ενώ για ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων, στα οποία συγκαταλέγονται η σύσταση «τρομοκρατικής» και «εγκληματικής» οργάνωσης, η πρόσβαση στο δικαίωμα των αδειών καθίσταται ακόμα πιο δυσχερής καθώς προβλέπεται ως προϋπόθεση η πραγματική έκτιση των 5/6 της επιβληθείσας ποινής. Στην ίδια κατεύθυνση συμβάλλουν κι άλλες διατάξεις που προβλέπουν αύξηση των βαθμών ποινών για πειθαρχικά παραπτώματα, επηρεάζοντας έτσι άμεσα και άλλες δυνατότητες των κρατουμένων, όπως τη χορήγηση του δικαιώματος της υπ' όρον απόλυσης, και κάνοντας ακόμα δυσκολότερο τον δρόμο προς κατευθύνσεις ελάφρυνσης των συνθηκών διαβίωσης τους.

Πέραν των προϋποθέσεων των τακτικών αδειών, αυστηροποιούνται και οι προϋποθέσεις χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών, τόσο ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησής τους όσο και ως προς τους λόγους ανάκλησης, ναρκοθετώντας, υπονομεύοντας και τελικά στερώντας το δικαίωμα των κρατούμενων στην εκπαίδευση. Αλλαγές προκύπτουν και στο καθεστώς των μεταγωγών, ενώ προστίθενται επιπλέον κατηγορίες κρατουμένων που απαγορεύεται να μεταχθούν και να παραμείνουν στις αγροτικές φυλακές.

Ξεχωριστή αναφορά αξίζει να γίνει και για

τις φυλακές τύπου Γ' - υψίστης ασφαλείας -, στις οποίες θα υπάγονται όσοι κρατούμενοι κρίνονται ως «επικίνδυνοι για την τάξη», ένα ακόμα παράδειγμα της εξοντωτικής και εκδικητικής μεταχείρισης στην πράξη. Η αλλαγή αυτή συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης και αποκλεισμού για τους κρατούμενους -πολιτικούς και ποινικούς-, ενώ παράλληλα αποτελεί μια εκδικητική μορφή «παραδειγματικής τιμωρίας» στην έσχατη μορφή της. Χαρακτηριστική έκφανση του ολοκληρωτικού περιεχομένου του νέου σωφρονιστικού κώδικα αποτελεί η μεταφορά της αρμοδιότητας των φυλακών από το υπουργείο δικαιοσύνης στο υπουργείο προστασίας του πολίτη.

χές από το συσσίτιο, άρνηση καταμέτρησης, απεργία από τα μεροκάματα και πολλά ακόμα, βρίσκεται διαρκώς αντιμέτωπος με περισσότερη καταστολή, βίαιες μεταγωγές με τιμωρητικό πρόσημο ακόμα και απάνθρωπες απομονώσεις.

Η στρατηγική της κρατικής βαρβαρότητας να αποφασίζει κατά το δοκούν την αποφυλάκιση των κρατουμένων χωρίς να επικαλείται νόμιμα κριτήρια, αλλά πολιτικές πεποιθήσεις, αντικατοπτρίζεται πλήρως στο σύγχρονο «κράτος δικαίου». Την ίδια στιγμή που αποσιωπώνται αγώνες πίσω από τις φυλακές, οι προστατευόμενοι του εξουσιαστικού κορμού -που καταστέλλουν βίαια διαδηλώσεις, σκοτώνουν παιδιά, εμπλέκονται σε συστήματα trafficking και υποθέσεις βιασμών- κυκλοφορούν ανενόχλητοι συνεχίζοντας το έργο των εντολοδόχων δολοφόνων. Παρατηρούμε μια μεθοδευμένη επιδίωξη του σύγχρονου ολοκληρωτισμού να συγκαλύψει άλλες νομικές υποθέσεις, οι οποίες έρχονται σε σύμπτωση και εξυπηρετούν το κυρίαρχο αφήγημά του.

Απέναντι στον νέο σωφρονιστικό κώδικα, τον

περιορισμό των δικαιωμάτων των φυλακισμένων, τη διαιώνιση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, την κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα στο σύνολό της, να στηρίξουμε με την αλληλεγγύη μας τον αγώνα των κρατούμενων στις φυλακές για την υπεράσπιση των κατακτήσεών τους, οι οποίες έχουν κερδηθεί με αιματηρούς αγώνες και εξεγέρσεις εντός των φυλακών. Ένας αγώνας που δεν περιορίζεται στα στενά όρια των φυλακών, καθώς η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των κρατούμενων αφορά το σύνολο των καταπιεσμένων οι οποίοι βιώνουν την ταξική εκμετάλλευση του κρατικού καπιταλιστικού συστήματος. Να σπάσουμε την ασφυκτική συνθήκη που το κράτος με τους μηχανισμούς του επιχειρεί να επιβάλλει. Να παλέψουμε για την πανανθρώπινη χειραφέτηση, για μία κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ – ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικότητων - Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης



Θεσσαλονίκη 30 Γενάρη 2024

Οι επιθετικές μεθοδεύσεις της δικαστικής εξουσίας ενάντια στους αγωνιστές, η αμείλικτη δίψα των αφεντικών για την μέγιστη κρατική εκδικητικότητα, τα μεγαλεπήβολα πλάνα της κυβέρνησης να ισοπεδώσει και να ακρωτηριάσει την κοινωνική βάση αποτυπώνονται μέσα από τη θέσπιση των απάνθρωπων μεταρρυθμίσεων στον νέο σωφρονιστικό κώδικα. Ο νόμος αυτός έρχεται να εκπληρώσει τη συνάρμοση του ελληνικού κράτους με τις ευρωπαϊκές κατασταλτικές νομοθεσίες για τις φυλακές σε μία περίοδο όπου οι καπιταλιστές και το κράτος ξεδιπλώνουν μία ολομέτωπη επίθεση απέναντι στην κοινωνική και ταξική βάση. Υπό τον μανδύα της αστικής «δικαιοσύνης» εκφράζεται η επιθυμία του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος να συσφίξει περαιτέρω τον κλοιό για κάθε φυλακισμένο, επιτάσσοντας το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους και καλλιεργώντας συνθήκες εξαθλίωσης και κανιβαλισμού.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, οι κρατούμενοι ήδη από τον Οκτώβρη του '22 πραγματοποιούν συνεχείς κινητοποιήσεις και δίνουν έναν πολύμορφο αγώνα μέσα στα κελιά, θέλοντας να αντιταχθούν στην απάνθρωπη ρητορική της αστικής «δικαιοσύνης». Ο αγώνας τους, ο οποίος περιλαμβάνει απο-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

Ατιμωρησία για τα καθημερινά και μαζικά εγκλήματα κράτους και αφεντικών Φυλακές και καταστολή για τους φτωχούς και τους αγωνιζόμενους

Στο τέλος του 2023 κατατέθηκε προς δημόσια διαβούλευση το τρίτο κατά σειρά μέσα στα τελευταία 5 χρόνια σχέδιο τροποποιήσεων και παρεμβάσεων του ποινικού κώδικα και του κώδικα ποινικής δικονομίας. Το σχέδιο αυτό, το οποίο αφορά περισσότερα από 100 άρθρα, έρχεται να εφαρμόσει μια σειρά τροποποιήσεων σε μια άκρως αντιδραστική, αντικοινωνική και τιμωρητική κατεύθυνση για την μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Βασικά χαρακτηριστικά του αποτελούν η κοινωνική τιμωρία, η μετακύλιση των κρατικών ευθυνών στο άτομο, η ταξική ανισότητα, η οικονομική αφαίμαξη μέσω της φοροεισπρακτικότητάς του και φυσικά το χτύπημα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Επί της ουσίας αυτό που επιχειρείται είναι η ακραία επίθεση στα δικαιώματα των κατηγορουμένων και πιο συγκεκριμένα όσων ανήκουν στα φτωχά κοινωνικά στρώματα και όσων στοχοποιούνται για τη συμμετοχή τους στον αγώνα ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Οι τροποποιήσεις που έχουν κατατεθεί προς δημόσια διαβούλευση ανοίγουν διάπλατα το δρόμο στη δραματική αύξηση του αριθμού των κρατουμένων στις ήδη ασφυκτικά γεμάτες και υπό άθλιες συνθήκες φυλακές και σε δεύτερο χρόνο στη δημιουργία ιδιωτικών φυλακών όσο και στο φάσμα της απλήρωτης εργασίας και της οικονομικής εξόντωσης όσων βρεθούν υπό δίωξη. Πιο συγκεκριμένα προβλέπεται η πραγματική έκτιση της ποινής για ποινές άνω των 3 ετών χωρίς δυνατότητα αναστολής. Αναστολή θα χορηγείται μόνο για ποινές έως ένα έτος και εφόσον οι αμετάκλητες προηγούμενες καταδίκες δεν υπερβαίνουν τους 12 μήνες. Σε ποινές από 2-3 έτη προβλέπεται πραγματική έκτιση μέρους της ποινής, ενώ σε ποινές από 1-2 χρόνια προβλέπεται η εξαγορά της ποινής ή η παροχή κοινωφελούς εργασίας. Ταυτόχρονα η αυστηροποίηση των ποινών, η αύξηση των ανωτάτων ορίων κάθειρξης (για τα κακουργήματα από 15 στα 20 χρόνια, για τη συρροή πλημμελημάτων στα 10 έτη και για συρροή κακουργημάτων στα 25), η εξίσωση της απόπειρας με την τετελεσμένη πράξη αλλά και της ποινής που προβλέπεται για τον συνεργό με αυτή του φυσικού αυτουργού προωθούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο επί των ποινών.

Όσον αφορά την ποινική διαδικασία αλλαγές δρομολογούνται τόσο στις συνθέσεις των δικαστηρίων όπου καταργούνται τα τριμελή πλημμελειοδικεία και τα πενταμελή εφετεία με αποτέλεσμα οι αποφάσεις να λαμβάνονται από μικρότερες συνθέσεις ακόμα και τους

ενός δικαστή, όσο και στη διαδικασία επί του ακροατηρίου με τη ρύθμιση που αφορά την εξέταση αστυνομικών- μαρτύρων κατηγορίας, όπου πλέον δεν θα υποχρεούνται να καταθέσουν επί του ακροατηρίου αλλά θα λαμβάνονται υπ' όψιν οι μαρτυρικές καταθέσεις τους στο στάδιο της προδικασίας, αφαιρώντας τη δυνατότητα από τους κατηγορούμενους των ερωτήσεων κατά τη διάρκεια της δίκης, εκεί όπου αναδεικνύονται οι ανακολουθίες των κατασταλτικών μηχανισμών και ειδικά σε πολιτικές δίκες καταρρίπτονται τα στημένα κατηγορητήρια των αστυνομικών επιτελείων. Ταυτόχρονα αυστηροποιείται η χορήγηση αναβολών, με την πρόβλεψη του δικαιώματος για μια αναβολή (καθώς δεύτερη μπορεί να χορηγηθεί μόνο για λόγους υγείας που θα πιστοποιούνται από δημόσιο νοσοκομείο) και αυξάνεται η τιμή του αναβολόσημου. Επίσης καταργείται η υποχρέωση του εισαγγελέα της γραπτής αιτιολόγησης για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης ενώ θεσπίζεται η εκτενής αιτιολόγηση της έδρας σε περίπτωση χορήγησης αναστολής.

Επιπλέον στην κατεύθυνση της ταξικής ανισότητας και της οικονομικής εξόντωσης των διωκόμενων ή καταδικασθέντων βρίσκονται οι ρυθμίσεις που αφορούν την αύξηση τόσο των τιμών στα παράβολα όσο και του κόστους της εξαγοράσιμης ποινής από 5 ευρώ τη μέρα στα 10. Τα υπέρογκα ποσά για την εξαγορά ποινών όπως και τα έξοδα για την παράσταση δικηγόρου, με δεδομένο ότι ακόμα και για ένα απλό πλημμέλημα ο δρόμος για τη φυλακή είναι ανοιχτός, καταδεικνύουν ότι στόχος είναι η περαιτέρω οικονομική εκμετάλλευση των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων και η

ευνοϊκή μεταχείριση για τους έχοντες.

Μια ακόμα σημαντική ρύθμιση αποτελεί η αυστηροποίηση της υπ' όρον απόλυσης, σύμφωνα με την οποία ανεξάρτητα από την τυπική προϋπόθεση της συμπλήρωσης του χρόνου κράτησης το δικαστικό συμβούλιο θα κρίνει αν θα χορηγηθεί αυτή ανάλογα με την επικινδυνότητα του εγκλήματος και τα ατομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά του υπόδικου. Με αυτόν τον τρόπο θεσμοποιείται αυτό που ήδη έχει επιχειρηθεί να εφαρμοστεί σε πολλές περιπτώσεις πολιτικών κρατουμένων, όπου παρά την πλήρωση των τυπικών προϋποθέσεων για την υπ' όρων αποφυλάκιση τους έρχονται αντιμέτωποι με την εκδικητικότητα τους καθεστώτος, το οποίο αρνείται να εφαρμόσει τους νόμους του και με κριτήριο το πολιτικό φρόνημα επιζητά δηλώσεις μετανοίας.

Τέλος χαρακτηριστικά παραδείγματα της επιθετικής διάστασης των τροποποιήσεων του ποινικού κώδικα αποτελούν τόσο οι επιβαρυντικές διατάξεις για τη διατάραξη δημόσιων υπηρεσιών " με φωνασκίες" με ειδική αιχμή τα νοσοκομεία, λειαινώντας επί της ουσίας το δρόμο στις διώξεις εργαζομένων στην υγεία που θα διαμαρτυρηθούν για τη διάλυση του ΕΣΥ αλλά και οι διατάξεις που αφορούν τις πυρκαγιές, με τις οποίες προβλέπεται ότι αν από αμέλεια κάποιος προκαλέσει φωτιά σε δάση τότε μπορεί να δημευτεί η περιουσία του. Μια διάταξη που έρχεται μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές που έχουν κατακάψει χιλιάδες στρέμματα γης και δασών και έχουν αφήσει πίσω τους νεκρούς ανθρώπους και νεκρά ζώα τα τελευταία καλοκαίρια και υπό την ευρεία ερμηνεία της επιχειρεί να μετακυλίσει τις κρατικές ευθύνες για τη λεηλασία της φύσης και των τοπικών κοινωνιών ακόμα και σε αυτόν που δεν καθάρισε το χωράφι του από τα ξερόχορτα.

Το νέο αυτό σχέδιο του ΠΚ και ΚΠΔ έρχεται μέσα σε μια περίοδο όπου κράτος και κεφάλαιο εντείνουν όλο και περισσότερο τους όρους εκμετάλλευσης και καταπίεσης στο κοινωνικό σώμα, μέσα από τις συνεχείς αντικοινωνικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται με μια σειρά νομοσχεδίων. Από την επικείμενη ψήφιση του νομοσχεδίου για την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την παράκαμψη του άρθρου 16 μέχρι την πρόσφατη ψήφιση νομοσχεδίων που άπτονται της εργασίας, της υγείας, της παιδείας, της φύσης, της κατοικίας και της πολιτικής και κοινωνικής έκφρασης. Ταυτόχρονα το κράτος, εντείνοντας την πάγια αντιεξεγερτική στρατηγική του, εξοπλίζεται τόσο ενισχύοντας το νομικό του οπλοστάσιο όσο και κατασταλτικά με τη διαρκή στελέχωση των σωμάτων ασφαλείας, στην προσπάθειά του να αποτρέψει την οποιαδήποτε κοινωνική έκρηξη και να επιβάλλει τη σιωπή, ειδικά μέσα σε μια περίοδο όπου η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία

ΝΕΟΣ ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Ατιμωρησία για τα καθημερινά και μαζικά εγκλήματα κράτους και αφεντικών. Φυλακές και καταστολή για τους φτωχούς και τους αγωνιζόμενους

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

apo.squashost.com | anpol.org@gmail.com

βρίσκεται αντιμέτωπη με την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, τη φτώχεια και την επισφάλεια.

Στην κατεύθυνση αυτή, οι επικείμενες τροποποιήσεις του ΠΚ καταδεικνύουν την προσπάθεια ισχυροποίησης της δόμησης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και της κρατικής επιβολής και ελέγχου πάνω στο κοινωνικό σώμα.

Την ίδια στιγμή οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ χαιρούν ασυλίας με την προκλητική ατιμωρησία για μια σειρά κρατικών και καπιταλιστικών εγκλημάτων απέναντι στην κοινωνία και τη φύση. Από το έγκλημα στα Τέμπη, τη δολοφονία εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών στο ναυάγιο της Πύλου, τη λεηλασία της φύσης και των τοπικών κοινωνιών με τις καταστροφικές πυρκαγιές στην Εύβοια, τη Ρόδο, τον Έβρο και την Αττική και τις πλημμύρες στη Θεσσαλία μέχρι τις δολοφονίες ρομά από τις συμμορίες της ΕΛ.ΑΣ, τους χιλιάδες θανάτους στα νοσοκομεία λόγω της εγκληματικής κρατικής διαχείρισης της πανδημίας και της επιχείρησης διάλυσης του ΕΣΥ και τις δεκάδες εργατικές δολοφονίες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς.

Αυτό που στοχεύει το κράτος είναι ο κοινωνικός μετασχηματισμός, η αλλαγή της κοινωνικής συνείδησης με κάθε μέσο, εξαθλιώνοντας τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, δημιουργώντας όρους κοινωνικής υποταγής και καταστέλλοντας όσους ορθώνουν αντίστημα απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Στοχεύει στη διάλυση καθετί συλλογικού και κάθε συνεκτικού δεσμού με-



ταξύ των καταπιεσμένων και εκμεταλλεόμενων και στην επικράτηση της εξεταστικής, του φόβου και του κοινωνικού κανιβαλισμού, όπου όσοι επιλέξουν να αγωνιστούν θα συντριβούν και οι υπόλοιποι είτε θα αδυνατούν να αντιδράσουν στην περαιτέρω εκμετάλλευσή τους από τους κυρίαρχους είτε θα στραφούν απέναντι στον πιο αδύναμο. Η αλλαγή του κοινωνικού παραδείγματος έρχεται μέσα από μια σειρά επιθετικών πολιτικών της κυριαρχίας, όπου μοναδικό μέλημα του κράτους αποτελεί η διατήρηση της εξουσίας του και αυτό εκφράζεται σε πρώτο στάδιο μέσα από την καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, την εγκληματοποίηση της απεργίας και των εργατικών αγώνων, την επίθεση στο αναρχικό κίνημα και στις δομές του, τις διώξεις σε αγωνιστές/τριες, τις δολοφονίες των πιο περιθωριοποιημένων και εκμεταλλεόμενων κομματιών της κοινωνίας, των φτωχών, των προσφύγων-μεταναστών, των ρομά.

Αντιλαμβανόμαστε ότι, απέναντι στην κρατική τρομοκρατία και την ταξική εκμετάλλευση, απέναντι στο φόβο και την εξεταστική, απέναντι στην προσπάθεια κράτους και αφεντι-

κών να σβήσουν κάθε ίχνος συλλογικής αντίστασης και να πείσουν ότι έχει επέλθει το τέλος της Ιστορίας, ο μόνος δρόμος που έχουν οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλεόμενοι είναι ο αγώνας για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση. Απέναντι στο δυστοπικό μέλλον που μας επιφυλάσσουν οι ελίτ της εξουσίας και του πλούτου, υπάρχει η επιλογή της συλλογικής αντίστασης

και του αγώνα. Να τους θυμίσουμε τι μπορεί να συμβεί όταν η κοινωνία των εκμεταλλεόμενων και των καταπιεσμένων ανθρώπων παίρνει την κατάσταση στα χέρια της και αντιστέκεται μαζικά και μαχητικά στους σχεδιασμούς τους. Το όραμα για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για μια κοινωνία ίσων δεν θα δικαιωθεί μέσα από τα ατομικά, μερικά ή αυθόρμητα ξεσπάσματα της δίκαιης οργής μας αλλά από τον οργανωμένο πολιτικό αγώνα ενάντια στους καταπιεστές μας. Μέχρι την Κοινωνική Επανάσταση, μέχρι την οικοδόμηση ενός κόσμου αλληλεγγύης, ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικότητας



28 Φλεβάρη 2023 – 28 Φλεβάρη 2024